

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21.března 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Soni Protivové a přísedících JUDr. J. K. a Mgr. et Mgr. M. B.

takto:

Obžalovaný

F. D.

narozený v , trvale bytem , toho času

je vinen, že

v době nejméně od konce roku 2019 do 15. 6. 2023 v , okres a v , okres , kde žil ve společné domácnosti se svou družkou B. H. , narozenou a následně s jejich nezletilým synem F. D. , narozeným , o kterého měl povinnost řádně pečovat tak, jak mu vyplývá z rodičovské zodpovědnosti, s B. H. zle nakládal tak, že bezdůvodně vyvolával hádky, v průběhu kterých na ni křičel, nadával, urážel ji denně vulgárními výroky jako „ ty mrdko, ty píčo, kundo jedna vymrdaná“, vyhrožoval, že ji zabije i nezletilého a její rodinu, pokud od něho odejde, že „ jí rozbije hubu“, disponoval s její platební kartou a odebíral jí její finanční prostředky, které používal mimo jiné i na hraní automatů, poškozená si peníze půjčovala od své rodiny a brala si úvěry od nebankovních společností ze strachu z fyzického napadení ze strany obžalovaného, které by nastalo, pokud by mu peníze nesehnala a pokud neměla peníze na jídlo, tak si rovněž půjčovala peníze od své rodiny, omezoval ji ve styku s její rodinou - návštěvy u rodiny mohla absolvovat pouze s jeho

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

souhlasem a povoloval jí je pouze na omezenou dobu a kontroloval ji mobilním telefonem v jejich průběhu, zamykal ji z počátku jejich společného bydlení doma, aby nikam nechodila, kontroloval její mobilní telefon a zlomil jí nejméně jednou mobilní telefon, který dostala od svého otce, omezoval také poškozenou v kontaktu s jejími kamarády, v obydlí poškozenou kontroloval přes nainstalovanou kameru v době jeho nepřítomnosti v obydlí, která kontrolovala dveře bytu, poškozenou rovněž opakovaně fyzicky napadal (prvních 6 měsíců společného soužití to bylo 2x za toto období, pak již to za následné období bydlení v [REDAKCE] bylo 4x a posledních 14-ti dnech společného bydlení téměř každý den) a to fackami, údery pěstí a kopáním : například v době, kdy bydleli společně v [REDAKCE] u rodičů obžalovaného před narozením jejich nezletilého syna, tak poškozenou fyzicky napadl tím způsobem, že ji hodil zády na skříň, následně ji hodil na postel, která se rozstřípla a vzal prkno od postele a mlátil poškozenou do nohou a i jinam do těla a pak jí to prkno dal na krk, fyzicky ji napadl i v době jejího těhotenství, kdy poškozenou jednou kopl do břicha, nejméně 1 krát po ní hodil dřevěnou židli, která ji udeřila do zad, dále ji fyzicky napadl před 4.6.2023, kdy poté vyhledala lékařské ošetření a byla poškozená H [REDAKCE] hospitalizována od 4.6. do 14.6.2023 a pak napadl poškozenou i později v červnu 2023 tak, že stáhl poškozenou z postele, kde ležela s jejich nezletilým synem, několikrát ji udeřil otevřenou i zavřenou dlaní, kopal do ní včetně břicha, dupal po ní a tahal ji za vlasy, až jich část vytrhal – následně byla poškozená hospitalizována v nemocnici v době od 15.6. do 19.6.2023, kdy tímto fyzickým napadáním jí přinejmenším způsoboval hematomy na těle, poškozená to vnímala jako těžké příkoří, avšak bála se od obžalovaného odejít, neboť měla obavu, že ublíží spolu s jeho příbuznými její rodině a vezme jí syna, takto se obžalovaný choval k poškozené i před nezletilým synem, který byl přítomen opakovaně hádek a vulgárního nadávání poškozené a dále byl přítomen nejméně poslednímu výše popsanému fyzickému napadení v červnu 2023, na to nezletilý reagoval pláčem a opakováním vulgárních výrazů, které používal vůči poškozené obžalovaný, přičemž obžalovaný ho tím negativně ovlivňoval v jeho vývoji a dával mu negativní vzor chování v mezilidských vztazích, v důsledku čehož poškozená ukončila soužití s obžalovaným a s nezletilým vyhledala pomoc a ubytování v azylovém domě s utajenou adresou

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušil svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno d.) trestního zákoníku a úmyslný přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno d.), odstavec 3 písmeno b.) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let.**

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ: 41197518 se se svým nárokem na náhradu škody ve výši 4 474 Kč a poškozený nezletilý F [REDAKCE] D [REDAKCE], narozený [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] (K.ř. č. 1 – rozsudek)

██████████, toho času ██████████ s jeho nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100.000,-Kč odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový stav: obžalovaný v době nejméně od konce roku 2019 do 15. 6. 2023 v ██████████ v okrese ██████████ a v ██████████ v okrese ██████████, kde žil ve společné domácnosti se svou družkou B. ██████████ H. ██████████, narozenou ██████████ a následně s jejich nezletilým synem F. ██████████ D. ██████████, narozeným ██████████, o kterého měl povinnost řádně pečovat tak, jak mu vyplývá z rodičovské zodpovědnosti, s B. ██████████ H. ██████████ zle nakládal tak, že bezdůvodně vyvolával hádky, v průběhu kterých na ni křičel, nadával, urážel ji denně vulgárními výroky jako „ ty mrdko, ty píčo, kundo jedna vymrdaná“, vyhrožoval, že ji zabije i nezletilého a její rodinu, pokud od něho odejde, že „ jí rozbije hubu“, disponoval s její platební kartou a odebíral jí její finanční prostředky, které používal mimo jiné i na hraní automatů, poškozená si peníze půjčovala od své rodiny a brala si úvěry od nebankovních společností ze strachu z fyzického napadení ze strany obžalovaného, které by nastalo, pokud by mu peníze nesehnala a pokud neměla peníze na jídlo, tak si rovněž půjčovala peníze od své rodiny, omezoval ji ve styku s její rodinou - návštěvy u rodiny mohla absolvovat pouze s jeho souhlasem a povoloval jí je pouze na omezenou dobu a kontroloval ji mobilním telefonem v jejich průběhu, zamykal ji z počátku jejich společného bydlení doma, aby nikam nechodila, kontroloval její mobilní telefon a zlomil jí nejméně jednu mobilní telefon, který poškozená dostala od svého otce, omezoval také poškozenou v kontaktu s jejími kamarády, v obydlí poškozenou kontroloval přes nainstalovanou kameru v době jeho nepřítomnosti v obydlí, která kontrolovala dveře bytu, poškozenou rovněž opakovaně fyzicky napadal (prvních 6 měsíců společného soužití to bylo 2x za toto období, pak již to za následné období bydlení v ██████████ bylo 4x a posledních 14-ti dnech společného bydlení téměř každý den) a to fackami, údery pěstí a kopáním : například v době, kdy bydleli společně v ██████████ u rodičů obžalovaného F. ██████████ D. ██████████ před narozením jejich nezletilého syna, tak poškozenou fyzicky napadl tím způsobem, že ji hodil zády na skříň, následně ji hodil na postel, která se rozštípla a vzal prkno od postele a mlátil poškozenou do nohou a i jinde do těla a pak jí to prkno dal na krk, fyzicky poškozenou napadl i v době jejího těhotenství, kdy poškozenou jednou kopl do břicha, nejméně 1 krát po ní hodil dřevěnou židli, která ji udeřila do zad, dále ji fyzicky napadl před 4.6.2023, kdy poté vyhledala lékařské ošetření a byla poškozená H. ██████████ hospitalizována od 4.6. do 14.6.2023 a pak napadl poškozenou i později v červnu 2023 tak, že stáhl poškozenou z postele, kde ležela s jejich nezletilým synem, několikrát ji udeřil otevřenou i zavřenou dlaní, kopal do ní včetně břicha, dupal po ní a tahal ji za vlasy, až jí část vytrhal – následně byla poškozená hospitalizována v nemocnici v době od 15.6. do 19.6.2023, kdy tímto fyzickým napadáním jí přinejmenším způsoboval hematomy na těle, poškozená to vnímala jako těžké příkoří, avšak bála se poškozená od obžalovaného odejít, neboť měla obavu, že ublíží spolu s jeho příbuznými její rodině a vezme jí syna, takto se obžalovaný choval k poškozené i před nezletilým synem, který byl přítomen opakovaně hádek a vulgárního nadávání poškozené a dále byl přítomen nejméně poslednímu výše popsanému fyzickému napadení v červnu 2023, na to nezletilý reagoval pláčem a opakováním vulgárních výrazů, které používal vůči poškozené obžalovaný, přičemž obžalovaný ho tím negativně ovlivňoval v jeho vývoji a dával mu negativní vzor chování v mezilidských vztazích, v důsledku čehož poškozená ukončila soužití s obžalovaným a s nezletilým vyhledala pomoc a ubytování v azylovém domě s utajenou adresou.
2. Pohnutkou obžalovaného k činu byla žárlivost na poškozenou a snaha ji kontrolovat a podřídit své vůli.

3. Obžalovaný k věci uvedl, že s poškozenou jako svou tehdejší družkou a s nezletilým F [REDACTED] D [REDACTED] jako jejich společným synem žil ve společném obydlí v předmětném období, od počátku se hádali, obžalovaný byl žárlivý, jednou ji fyzicky napadl ("dal jí facku", protože měl vztek, když četl SMS zprávy, že „za tím L [REDACTED] chodila 2 měsíce a chtěla prodávat drogy, aby uhradili dluhy, jela k němu i se synem a chtěla s ním spát“) a neví, jestli u té facky stál jejich syn (přišla tam sestra obžalovaného M [REDACTED] D [REDACTED] a zařvala na něj, aby toho nechal), někdy poškozené psal „hnusný“ SMS zprávy a byl na poškozenou vulgární (řekl poškozené třeba, ať „jde do píci, do prdele“) – bylo to proto, že se hádali kvůli matce poškozené, poškozená si půjčovala peníze od své matky i od bratra obžalovaného, aby tím uhradili půjčku (oba hráli automaty) – půjčky si brali oba, obžalovaný zakazoval poškozené, aby se stýkala s kamarády, protože to jsou „fetáci“ (kromě S [REDACTED] Ř [REDACTED], která u nich i nějakou dobu bydlela) – kvůli tomu po poškozené i chtěl, aby si změnila telefonní číslo (poškozená dle obžalovaného předtím prodávala drogy, aby uživila rodinu, protože její otec byl alkoholik).
4. Také uvedl, že „tahle situace ho mrzí, ale už to nevrátí“.
5. Dále obžalovaný uvedl, že mu poškozená nikdy neřekla, že z něj má strach a „neví, proč vyhledala poškozená místo s utajeným pobytem“, poškozená byla těhotná a obžalovaný jí řekl, že to dítě nechce, že jsou zadlužení a pak se dostali do ještě větších dluhů, babička poškozené nesnáší Romy a matka poškozené obžalovaného „nechtěla do rodiny“, ale obě se „přetvařovali kvůli klukovi“ – bylo to ale „falešné“, z rodiny poškozené si obžalovaný rozuměl s dědou poškozené, poškozená byla hospitalizovaná kvůli tomu, že měla dopravní nehodu na motorce 30. dubna nebo po tomto datu, pak poškozenou chytily ledvinové kameny, následně přijela domů, ale pak se do nemocnice vrátila, když obžalovaný nebyl doma.
6. Popřel, že by poškozenou napadal i fyzicky s výjimkou jedné facky, popřel, že by jí bral peníze a nutil ji ke sjednávání půjček.
7. Na svou obhajobu uvedl, že sama poškozená mu psala, že jejich nezletilý syn brečí a chce obžalovaného vidět, tak si volal s ním a nebylo to tak, že by obžalovaný stále volal poškozené, poškozená dávala obžalovanému sice peníze, ale bylo to vzájemné – stejně tak dával peníze on jí, poškozená mohla chodit sama ven – mohla k lékárně s nezletilým synem (tam ji vezl její děda).
8. Částečné doznání obžalovaného (o jednom fyzickém útoku na ni a jejím vulgárním psychickém napadání a omezování v sociálních kontaktech) je potvrzováno výpovědí svědkyně B [REDACTED] H [REDACTED] z **přípravného řízení**, která zároveň však obžalovaného usvědčuje i z jednání, které popíral a vyvrací obhajobu obžalovaného.
9. Svědkyně B [REDACTED] H [REDACTED] předmětnou událost v přípravném řízení vylíčila zhruba stejným způsobem, jak je uvedeno ve výroku rozsudku : uvedla, že věděla už od počátku vztahu na konci března až dubna 2019, že obžalovaný je žárlivý - když potkala kamarády, tak je nemohla ani pozdravit a pak jí dal facku s tím, že „Bůh ví, co s nimi měla“ – to se stalo asi 3x, pak spolu začali bydlet po dobu asi půl roku v [REDACTED] u rodičů obžalovaného (otec obžalovaného jeho matku mlátil i před dětmi a byl na ni pod vlivem alkoholu zlý, nadával jí a obžalovaný to napadání viděl a asi si myslí, že je to tak dobře), kde obžalovaný vyvolával hádky (někdy nebyl celý den doma) a když poškozenou poprvé napadl fyzicky, tak tam přišla matka obžalovaného a řvala na něj, ať ji nechá být (když obžalovaný viděl, že jeho matka pláče, tak poškozenou nechal), pak bydleli v [REDACTED] a tam to bylo dobré (obžalovaný nebyl moc doma – nejdříve nikam nechodila, protože ji obžalovaný doma pořád zamykal, ale několikrát se stalo, že nemohla k sobě nikoho pustit a její děda musel jet k obžalovanému pro klíče, pak jí nechal obžalovaný klíče a šla třeba nakupovat rohlíky a to ji kontroloval obžalovaný přes kameru, aby viděl, že jde nakupovat rohlíky a když

přijel někdo z rodiny, tak jí obžalovaný hned volal, co tam dělají a co chtěli – s rodinou se vídala málo – oni za ní mohli, ale vadila jim ta kamera a když jela poškozená do [REDACTED] za rodinou, tak tam mohla být pouze s dovolením obžalovaného a jen asi tak hodinu a když se zdržela, „byly problémy“ – doma měli kameru, aby bylo vidět na dveře – to navrhla sama poškozená, když obžalovaný pořád říkal, že za ní pořád někdo chodí, že někoho má a „už se nechtěla nechat mlátit z důvodu, že obžalovaný tvrdí, že někoho má – pravda to nebyla“), dokud nezačal obžalovaný hrát automaty (i ona s ním v té herně asi 5x byla, ale nedala tam víc jak 100,-Kč – v tu dobu se o jejich syna starala matka a sestra obžalovaného) a když neměl peníze a prohrál třeba celou výplatu, tak si vyléval vztek na poškozené, bral poškozené peníze, kartu – kolikrát neměli se synem co jíst a pak chodila za svými rodiči a žádala je o peníze, půjčovala si od své matky peníze, aby ji obžalovaný nemlátit (věděla, že dokud bude mít obžalovaný peníze, bude v té herně) – obžalovaný její rodinu nesnášel, protože oni věděli, že obžalovaný hraje automaty a nechtěli jim půjčovat peníze a koupili jí třeba rovnou jídlo – všechny peníze včetně mateřské a poslední výplaty poškozené měl obžalovaný a měl i platební kartu poškozené – peníze jí dával, jak se mu chtělo (když mu ukázala účtenku, tak ji nechtěl a když ji neměla, tak ji chtěl – „ať udělala, co udělala, vše bylo špatně“), brala si půjčky, aby měli na jídlo a co jí zbylo, tak si vzal obžalovaný na automaty – obžalovaný po ní chtěl, aby sehnala peníze, poškozená kontaktovala přes D [REDACTED] R [REDACTED] I [REDACTED] O [REDACTED] asi měsíc před ukončením společného soužití s obžalovaným, protože potřebovala peníze – nezletilý syn plakal hlady, byla zoufalá a věděla, že I [REDACTED] O [REDACTED] si je dokáže vydělat, i když „ne nejlepší cestou“ – chtěla, aby jí dal I [REDACTED] O [REDACTED] drogy a ona je mohla prodat, ale on to odmítl – obžalovanému to řekla a ten s tím nesouhlasil a věděla o tom i matka poškozené, která s tím také nesouhlasila, jediná osoba, se kterou se bavila, byla S [REDACTED], která s nimi chvíli bydlela (nejlepší kamarádku N [REDACTED] T [REDACTED] neměl obžalovaný rád a ani jiné kamarády poškozené) a obžalovanému vadilo, když poškozené volali kamarádi, proto si poškozená změnila číslo, aby ho na ní nikdo neměl a „nebyl by problém“, obžalovaný jí mobilní telefon kontroloval – díval se, kdo jí volal, díval se na zprávy a na vyhledávání na internetu a když nic nenašel, tak jí říkal, že to vymazala, pak už neměla ani telefon, protože jí ho obžalovaný rozbil, jak s ním praštil (jedná jí její otec koupil nový telefon a obžalovaný ho zlomil), profily na sociálních sítích si zrušila, protože se jí obžalovaný pořád ptal, s kým si píše a pak měla jen Facebook společný s obžalovaným, kde si psali jen mezi sebou, obžalovaný F [REDACTED] D [REDACTED] se k poškozené B [REDACTED] H [REDACTED] choval po dobu několika let v jejich společných obydlech v [REDACTED] a [REDACTED] hrubě, napadal ji nejprve slovně a později i fyzicky (nejprve mu to psychické i fyzické napadání občas oplácela, ale pak zjistila, že on jí pak „dal 3x tolik“, když se bránila, bála se, tak s tím přestala – „na ty facky, pěsti si zvykla, ani to nebolelo a věděla, jak to skončí a že za 3 dny bude v pohodě“, prvních 6 měsíců společného soužití v [REDACTED] to bylo 2x nebo 3x za toto období, pak již to za následné období bydlení v [REDACTED] bylo 4x, při následném bydlení v [REDACTED] to bylo „skoro v pohodě“, ale v posledních 14-ti dnech společného bydlení ji fyzicky napadal téměř každý den) a to fackami, údery pěsti a kopáním do nohou a do břicha : například v době, kdy bydleli společně v [REDACTED] u rodičů obžalovaného F [REDACTED] D [REDACTED] před narozením jejich nezletilého syna, tak poškozenou fyzicky napadl tím způsobem, že ji hodil zády na skříň, následně ji hodil na postel, která se rozštípla a vzal prkno od postele a mlátil poškozenou do nohou a i jinam do těla a pak jí to prkno dal na krk, těžko se jí dýchalo (poškozená obžalovaného vzala za krk a zmáčkla ho, aby povolil, což udělal, ale pak obžalovaný zabral ještě víc) a při tom nadával a řval („to bylo normální“), fyzicky poškozenou obžalovaný napadl i v době jejího těhotenství, kdy poškozenou obžalovaný jednou kopl do břicha (měla pak krvácení a byla i v nemocnici – měla pak rizikové těhotenství), nejméně 1 krát po ní hodil dřevěnou židli, která ji udeřila do zad a zlomila se o její záda, pak také napadl poškozenou tak, že stáhl poškozenou z postele, kde ležela s jejich nezletilým synem, několikrát ji udeřil otevřenou i zavřenou dlaní, kopal do ní obutý v teniskách včetně břicha, dupal po poškozené a tahal ji za vlasy, až jich část vytrhal (tomu byli přítomni všichni z rodiny obžalovaného, ale „nepočítá s tím, že by někdo z nich řekl, že ji obžalovaný bil – je jí jasné, že proti němu nikdo nepůjde“) – následně byla poškozená

hospitalizována v nemocnici, protože vše, co snědla, vydávila, všude měla modřiny – i monokly – obžalovaný jí odvezl do nemocnici s podmínkou, že si to poškozená zamaluje, aby to nebylo vidět – jinak ji tam neodveze, kdy tímto fyzickým napadáním jí přinejmenším způsoboval hematomy na těle (na končetinách), obžalovaný jí několikrát vyhrožoval, že ji zabije i celou její rodinu a i nezletilého syna (nezletilý syn je jí vzhledově podobný a poškozená se bála, jak mlátil obžalovaný ji, aby nemlátil i syna), jestli od něj odejde a nebude s ním, také vyhrožoval obžalovaný, že se zabije – měla strach, že je toho obžalovaný schopný, poškozená chtěla od obžalovaného poslední dva roky společného soužití odejít, avšak nevěděla jak a bála se poškozená od obžalovaného odejít, neboť měla obavu, že ublíží spolu s jeho příbuznými její rodině a vezme jí syna (jednou odešla k rodině i nezletilým synem a byla tam jeden den, obžalovaný za ní přijel a odvezl ji do [REDAKCE] – vyhrožoval, že jestli s ním nepůjde, tak zavolá svému bratrovi O [REDAKCE] a ten to tam všechno „vymlátí“ a ona z toho dostala strach a proto s obžalovaným odjela zpět, obžalovaný jí slíbil, že už to bude dobré, že na automaty nepůjde, ona mu uvěřila a pak to „bylo ještě horší“, policistům nevěřila – všichni se tam znali a když obžalovaný někoho napadl, tak to dali na přestupek a ten člověk to neřešil, protože se bál, že by ho obžalovaný ještě víc zmlátil), takto se obžalovaný choval k poškozené i před nezletilým synem, který byl přítomen opakovaně hádek a vulgárního nadávání poškozené (když poškozená obžalovanému řekla, že nemá takto mluvit obžalovaný před synem, tak na to reagoval slovy: jdi do píči, mě nezajímáš“) a dále byl syn přítomen nejméně poslednímu výše popsanému fyzickému napadení v červnu 2023, na to nezletilý reagoval pláčem (i přes pláč nezletilého syna obžalovaný s posledním fyzickým napadáním nepřestal a jen řekl nezletilému „miláčku, jdi pryč“ a pak se poškozené nezletilý syn ptal, proč jí to tatínek dělal, proč ji takto bije – poškozená sama neví, co bylo podnětem pro obžalovaného k jejímu napadání) a opakováním vulgárních výrazů, které používal vůči poškozené obžalovaný (například nezletilý syn začal říkat „ty kundo, ty vymrdanče“), obžalovaný byl agresivní (když se ho ptala, proč ji mlátí, tak říkal, protože je „vychcaná“), psychicky ji týral tím, že obžalovaný jí nadával každý týden křikem vulgárně (například „ty mrdko, ty píčo, kundo jedna vymrdaná“), poškozená si sehnala utajené bydlení, ale i v té době měla strach z rodiny obžalovaného – obžalovaný však „nad ní nemá žádnou moc a už se ho nebojí, i když se ho dříve bála“, nezletilý syn obžalovaného rád vidí, její nejhorší zážitek s obžalovaným se týkal análního styku – o tom ale nechce poškozená mluvit, nezletilý syn začal v [REDAKCE] koktat po tu dobu, co s ním poškozená nebyla a když byla poškozená v nemocnici, ale teď již „mluví v pohodě“, obžalovaný napadl slovně i člena rodiny poškozené, babička poškozené nesnáší obžalovaného, protože je Rom, otec poškozené měl obžalovaného rád, dokud „nezačal obžalovaný dělat to, co dělal – mlátit poškozenou a hrát automaty“.

10. Dále poškozená jako svědkyně uvedla, že když otěhotněla, tak jí bylo 17 let a musela vysadit antidepresiva, které brala kvůli psychickým problémům v době rozvodu rodičů, modřiny a odřenou ruku měla poškozená z nehody na čtyřkolce.
11. Výpověď této svědkyně z přípravného řízení byla pro soud věrohodná, neboť její výpověď byla dostatečně podrobná ve shodě s dalšími svědeckými výpověďmi, svědkyně přiznávala i negativní okolnosti vůči ní jako oplácení napadání obžalovanému a kontakt s I [REDAKCE] O [REDAKCE] kvůli prodeji drog, také uvedla, že zranění jí nebylo způsobeno jen jednáním obžalovaného, ale i pádem ze čtyřkolky a její výpověď tak působila na soud velice přesvědčivě a pravdivě. Její výpověď je podporována dalšími provedenými důkazy a to zejména závěry znaleckého posudku včetně výpovědi znalkyně a výpověďmi svědků K [REDAKCE], M [REDAKCE] a dále blízkých příbuzných poškozené jako svědků a lékařskými zprávami.
12. Svědkyně B [REDAKCE] H [REDAKCE] usvědčuje obžalovaného i z jednání, které obžalovaný popřel, neboť svědkyně uváděla, že ji obžalovaný opakovaně fyzicky napadal a vyhrožoval fyzickým napadením, zabitím a také po ní požadoval peníze, až si musela brát půjčky.

13. Z výpovědi svědkyně B. H. vyplývá, že jednání obžalovaného vůči ní poškozená považovala za dlouhodobé a těžké příkoří.
14. Tato výpověď poškozené jako svědkyně vyvrací obhajobu obžalovaného o tom, že sama poškozená jej kontaktovala často kvůli nezletilému synovi a že mohla chodit ven sama, neboť je z této výpovědi zřejmé, že obžalovaný kontroloval poškozené obsah její komunikace na jejím mobilním telefonu a kamerou kontroloval pohyb poškozené, zamykal ji v bytě a omezoval dobu jejích návštěv příbuzných a kontakt s jinými osobami.
15. U hlavního líčení pak poškozená jako svědkyně svou výpověď zcela změnila a uvedla, že je družkou obžalovaného (s obžalovaným jsou znovu spolu, čekají spolu další dítě a chtějí se vzít, je s ním šťastná, obžalovaný už nehraje automaty, společně bydlí v bytě sestry obžalovaného, poškozená není zaměstnaná, nemá žádné příjmy, nezletilý syn je s ní doma a obžalovaný je zaměstnán a kdykoliv peníze potřebuje poškozená, tak jí je dá – chodí k ní na kontrolu neohlášeně sociální pracovník a vždy mu poškozená ukazuje, že má peníze, kontakty se svou rodinou poškozená žádné nemá a „nechce je mít už asi půl roku“ – poškozená se odmítla vyjádřit k tomu, proč tyto kontakty nemá, poškozená v současné době nemá telefon – měla možnost vybrat si k vánocům, zda chce telefon nebo televizi a vybrala si televizi) a to, co vypovídala na policii, není vůbec pravda (k žádnému násilí nedocházelo), všechno, co uvedla, popírá a to, co poškozená vypovídala proti obžalovanému, bylo z toho důvodu, že se hádali (měli jiné názory a kvůli tomu vznikaly hádky – „byla na obžalovaného hnusná, protože spolu netrávili čas – řvala na něj, protože se jí něco nelíbilo – třeba, že utratit peníze, které se snažili ušetřit a obžalovanému vadilo, že tam má často na návštěvě matku, která poškozené pomáhala a z toho mezi nimi vznikaly konflikty – vzájemně na sebe řvali a sprostě si nadávali“ – on jí nadával „ty mrdko, ty píčo“ a ona jemu „zmrde, čuráku“, neřešili to normálně“) a na to, co vypovídala, přišla tak, že mám ve svých depresích a stavech úzkosti různé představy a sny a ráda čte a četla i knížku o týrané holčičce („to ji uklidňuje, protože je na tom někdo hůř než ona“) a pak si poškozená vsugerovala, že je to páchané na ní (toto dělala i jako malá) a informace převzaté z knížek sdělovala své rodině – hlavně matce, s rodinou obžalovaného vycházela a vychází dobře (nikdy se s nikým z nich nehádala a neměla s nimi problém, neviděla fyzické napadání v rodině obžalovaného).
16. Dále uvedla, že vztah s obžalovaným měla od března 2019, bydlela s obžalovaným společně v [redacted] a pak v [redacted] (tam byli dva nebo tři roky a rok s nimi bydlela její kamarádka S. Ř. [redacted]) a následně zase v [redacted], poškozená nepopřela, že obžalovaný na ni žárlil, ke svým příbuzným mohla jezdit, ale obžalovaný s ní nejedl, i když ho pozvali – s její rodinou vychází obžalovaný špatně – ze začátku obžalovaný vycházel dobře s babičkou poškozené, ale pak začal obžalovaný hrát automaty (ke konci vztahu je hrál často a dal do toho všechny jejich peníze) a byli na tom finančně špatně a to „začal být problém u všech z rodiny“, poškozená měla rizikové těhotenství, protože si myslela, že čím víc se bude namáhat, tím snazší bude porod a pak ji to „břicho hodně bolelo a začala krvácet a nemohla ani chodit a musela být v nemocnici, v průběhu těhotenství měla stavy, kdy extrémně brečela, měla stresy a výkyvy nálad“, na nadávky ze strany obžalovaného reagovala tak, že mu nadávala taky (je možné, že u těch nadávek byl přítomen jejich syn, ale „nemyslí si, že by to vnímal“), jednou, když obžalovaný zjistil, že se poškozená schází s I. O. [redacted], tak jí dal obžalovaný facku (bylo to na jaře 2023, než poškozená od obžalovaného odešla a u toho jejich syn nebyl – stalo se to venku před branou a syn byl v tu dobu doma) – poškozená po tomto útoku neměla žádné zranění (měla několikrát v průběhu soužití s obžalovaným ledvinovou koliku a zánět močových cest, také spadla ze čtyřkolky a měla odřenou ruku a nohu, také měla poškozená modřinu na noze – přes celé stehno a v jiné části výpovědi uvedla, že měla jen modřinu na spodní části ruky na lokti – poškozená neměla na břiše

ani na zádech modřiny ani podlitiny – „na ní ty modřiny jsou hodně vidět, takže by si jich určitě někdo všiml - dlouho trvá, než se ji zahojí“, měla někdy v květnu 2023 také velké bolesti a zvracela a myslela si, že je to ledvinová kolika a obžalovaný ji odvezl do nemocnice, kde byla asi 10 dní a zjistili, že má poškozená volnou tekutinu v břiše a operovali ji, ale nezjistili, proč ji tam má – v rozporu s tímto následně poškozená uvedla, že „si myslela, že to má po pádu ze čtyřkolky a to i lékařům sdělila, ale lékaři jí řekli, že to nevypadá, že by to bylo z toho úrazu, to není možné, že to je hodně dní a to by z toho úrazu nebylo, ale nebyli jí schopni říct, z čeho to je“ – jiný úraz než pád ze čtyřkolky v průběhu soužití s obžalovaným neměla, na pokoji v nemocnici s poškozenou ležela mladá holka, která „taky říkala, že měla přítele, který hrál automaty a poškozená si řekla, že jí to také řekne, že to zažila taky – on ji taky nechtěl nechávat samotnou, protože na ni žárlil – neříkala jí detaily“, v nemocnici poškozenou navštívili policisté- nejdřív s nimi nechtěla mluvit, ale pak „toho využila s tím, že prostě uteče a bude pryč“, „říkali si, že to řekne na obžalovaného, že jí to udělal, že je to z napadení, aby měla důkaz, že se jí něco stalo – využila toho, protože chtěla utéct“, kameru doma měli – tu chtěla poškozená, aby se mohl obžalovaný dívat, jak si hraje s nezletilým synem, občas se stalo, že si obžalovaný vzal omylem oboje klíče, ale potom jí je dal – nikdy ji nezamykal úmyslně a že ji zamkl se stalo asi 2x (děda jel pak k obžalovanému do práce pro klíče), poškozená měla v úmyslu od obžalovaného odejít k rodině a dát mu tak najevo, že „tohle už je za nějakou hranicí“, ale pak si s obžalovaným promluvili a poškozená obžalovanému řekla, že to bylo „jenom jako“ a „nějakou dobu to fungovalo, ale pak se začali znovu hádat, poškozená kontaktovala I. [REDAKCE] a pak to bylo horší, protože si obžalovaný myslel, že s ním chce poškozená něco mít – tak to vůbec nebylo“, poškozená „na tom byla psychicky špatně a řekla věci, které říct neměla a řekla je proto, že byla zoufalá a nevěděla, jak z toho vyjít ven – zoufalá byla z toho, že nevěděla, proč s ní nechce obžalovaný trávit čas – obžalovaný poškozené k tomu nic neřekl, mrzí poškozenou, co proti obžalovanému vypovídala, čím víc proti obžalovanému mohla říct, tak to řekla, aby měla nějakou šanci od obžalovaného utéct, bála se, že to bez té výpovědi nepůjde – do ústavu by ji bezdůvodně nevzali a neměla kam jít, neměla na to dost peněz – obžalovaného na konci opustila – nabídla jí to policie a poškozená využila situace“ (utéci chtěla, protože měla psychické problémy a „když něco psychicky nezvládá, tak chce utéct“ – dělá to tak odmalička, problémy byly věčné hádky a prosby o to, aby obžalovaný nešel na automaty, kam stejně obžalovaný šel a poškozenou to „deptalo“, měla záchvaty vzteku, kdy rozbíjela věci – třeba roztřískala telefon – jako dítě ráda mlátila do skříní či do zdi – takto se jako dítě uklidňovala a dělá to do současné doby – „když má stres, tak jde a něco rozbije“) – nebylo to dobré řešení, je si toho vědoma a je jí to líto, rozvod rodičů ji poznamenal a mrzí ji, že dopustila, aby její dítě bylo bez otce, i když jen na krátkou dobu“ (byla 3 měsíce se synem v [REDAKCE] v ústavu, kam ji odvezla policie a začalo ji to mrzet, když se syn ptal, kde je tatínek – obžalovaného má rád a on jeho, tak napsala obžalovanému a on jí odepsal, že by se rád sešel, nechali si zrušit zákaz styku a poškozená se rozhodla, že s obžalovaným odejde do [REDAKCE]).

17. Dále poškozená jako svědkyně doplnila při jiném hlavním líčení (po provedení výsledku většiny svědků v předchozím hlavním líčení včetně výpovědi poškozené jako svědkyně), že „jak minule říkala, že měla problém s krvinkami, měla jich nedostatek, tak to nebylo v době vztahu s obžalovaným a v tu dobu měla poškozená modřiny po těle – ty modřiny měla kvůli tomu, že měla psychické problémy a brala antidepresiva a zhubla a v době vztahu s obžalovaným se to trochu upravilo, přibrala a modřiny se jí nedělaly, nezahalovala se v létě a chodila s nezletilým k lékaři MUDr. R. [REDAKCE] který by si všiml, kdyby měla na sobě nějaké modřiny a ty modřiny, jak vypovídala její rodina – o tom, co vypovídali, jí řekl obžalovaný – měla v jiné době než ve vztahu s obžalovaným a ty cucfleky nebylo násilí, ale vášeň“ a to, co vypovídali její rodiče, není pravda a „nesouhlasí s tím“.

18. Změněnou výpověď poškozené jako svědkyně nepovažoval soud za pravdivou a věrohodnou, neboť tato byla v hlavních bodech značně nelogická až rozporuplná (poškozená jako svědkyně například uváděla, že byla „zoufalá“, proto učinila vše proto, aby mohla být v azylovém domě a jako hlavní důvod tohoto svého stavu uvedla, že to bylo proto, že s ní obžalovaný často nebyl, což je naprosto nelogické, neboť v azylovém domě s ní obžalovaný nebyl už vůbec, nejprve uváděla, že žádné jiné modřiny než z pádu ze čtyřkolky neměla a později uváděla, že modřiny měla a dělali se jí snadno s odkazem na problém s krvinkami, ale s obžalovaným se jí dělaly méně než předtím, také poškozená jak svědkyně nejprve popírala, že by se dělo cokoli, co předtím vypovídala, ale nakonec v rozporu s tímto svým tvrzením připustila, že skutečně měla doma kameru, obžalovaný na ni žárlil, nadával jí a ona mu to oplácela v obraně a obžalovaný ji v bytě opakovaně zamkl, i když při tom v rozporu s logikou věci uváděla, že „to neudělal úmyslně“, ale dle názoru soudu, pokud někdo odchází z obydlí, kde jsou přítomny další osoby z domácnosti, tak za sebou nezamyká, s rodinou obžalovaného neměla poškozená žádné konflikty a tedy žádný důvod o nich vypovídat nepravdivě něco v jejich neprospěch a přesto měla dle své změněné výpovědi vypovídat nepravdivě o fyzickém napadání v této rodině a jejich přítomnosti při jejím fyzickém napadání ze strany obžalovaného) a i z ze změněné výpovědi poškozené jako svědkyně je evidentní, že společné soužití pro ni bylo neúnosné a velice v něm poškozená trpěla (poškozená uváděla, že „byla zoufalá, zdeptaná“, „odchodem ze společného obydlí s nezletilým synem ke svým příbuzným chtěla dát obžalovanému najevo, že je to jeho jednání již za hranou“, „po obnovení soužití a po kontaktu s L. O. to bylo ještě horší“, „poškozená chtěla od obžalovaného utéct, proto využila nabídky azylového domu a vše proti němu vypověděla“), také je dle názoru soudu zřejmé, že poškozená soužití s obžalovaným obnovila kvůli společnému nezletilému synovi (aby mohl být s otcem, ke kterému má kladný vztah).
19. **Znalkyně PhDr. Jindřiška Záhorská** z oboru zdravotnictví v podaném znaleckém posudku včetně své výpovědi potvrzuje věrohodnost a pravdivost výpovědi poškozené jako svědkyně z přípravného řízení, neboť poškozená je bez poruch myšlení či vnímání (kognitivní schopnosti má v normě) a bez znaků psychické poruchy (bez znaků psychotických), je bez znaků organického postižení, její kontakt s realitou je v normě, intelektové ani paměťové schopnosti poškozené nejsou narušeny, je schopna situaci správně vnímat, zapamatovat si ji a verbalizovat prožité události, znalkyně u poškozené nezjistila zvýrazněné sklony k labilitě, k manipulaci s informacemi a zvýšené sklony ke konfabulaci či ke lhavosti, z psychologického hlediska bylo chování obžalovaného pro poškozenou těžkým příkořím, je u ní přítomen syndrom týrané osoby (poškozená má sebe destruktivní tendence, má sklony obžalovaného omlouvat, vyvíňovat, bagatelizovat závažnost poškozujícího chování a přejímat vinu na sebe, je u ní přítomné pokřivené vnímání reality, opakované návraty do patologického vztahu, také neschopnost řešit situaci a odpoutat se od násilníka, její sebevědomí je sniženo, je vnitřně nestabilní, její schopnost sebeprosazení je omezená) – vztahy poškozené s jejími rodiči nemají žádný vliv na syndrom týrané osoby (může to mít vliv jen na navazování vztahů poškozené, neboť často osoby, které nemají pevné rodinné zázemí, si nacházejí partnera, který nemusí být vhodný a často se na něm stávají závislé a otěhotní – tímto způsobem utíkají z domova a hledají si svou vlastní rodinu – poškozená utíkala z domova, protože chtěla být s druhým rodičem).
20. Osobnost poškozené se znalkyní jeví zcela bez příznaků psychopatologie (bez poruch osobnosti, poškozená má mírně zvýrazněnou impulsivitu, emoční nestabilitu, mírné rysy neurotické, její frustrační tolerance je u poškozené v průměru – v případě dlouhodobější či intenzivnější zátěže se u poškozené objevuje zvýšená tendence k impulzivním, prožitkovým a méně kontrolovaným reakcím), nebyla zjištěna u poškozené přítomnost závislosti na alkoholu či na jiné návykové látce, nebyla zjištěna přítomnost psychické poruchy (psychózy), poškozená je schopná navazovat interpersonální kontakty – ve vztazích k druhým lidem je však spíše rezervovaná a obezřetná. Obecná věrohodnost výpovědi poškozené není významným způsobem snížena (je nenarušená).

Poškozená má přítomny znaky infantilní, znaky nezralosti (poškozená má tendenci se stavět k situacím méně dospěle – není to však patologický rys), je u ní zvýrazněná obava z agresivní komunikace a agresivního chování okolí, které poškozená vnímá jako normu, primární patologické agresivní rysy nejsou u poškozené zvýrazněny, poškozená není ráda středem pozornosti, k obžalovanému má aktuálně ambivalentní vztah, jsou u ní patrné znaky psychické závislosti (ukončila pobyt v azylovém domě a k obžalovanému se vrátila – obnovila s ním soužití).

21. Poškozená v rámci znaleckého vyšetření popřela, že by v rámci společného soužití s obžalovaným až na jednu facku docházelo k násilí (poškozená popřela, že by zranění, v jehož důsledku došlo k břišnímu krvácení, bylo způsobeno jednáním obžalovaného – poškozená uvedla, že to bylo v důsledku pádu ze čtyřkolky) a až na cílené dotazy znalkyně připustila vyhrožování a časté vulgární verbální napadání ze strany obžalovaného s tím, že „to bylo v hádce a obžalovaný to nemyslel vážně“ a dříve vypovídala jinak, protože „poškozenou naváděla matka, aby se na vztah vykašlala a chtěla obžalovanému uškodit, protože si jí nevšímal“ – tedy poškozená vypovídala před znalkyní zcela odlišně než v přípravném řízení, avšak na upřesňující dotazy nebyla schopna tyto detailizovat a vysvětlit rozsah a závažnost sdělených informací, poškozená nenavazovala zrakový kontakt, nebyl přítomen u ní přiléhavý emotivní ani vegetativní doprovod (nebyly u ní přítomny odpovídající emoční prožitky), ve sdělení byla vyhýbavá a její sdělení byla chudá a málo obsažná a na rozdíl od této výpovědi jsou výpovědi učiněné v přípravném řízení poškozenou na policii obsažné, detailní (jsou detailně verbalizovány jednotlivé události), barvité (jsou popisovány prožitky, emoce) a přiměřeně plastické (je specifikováno chování poškozené a chování a nálady syna), zapadají do celkového kontextu událostí – původní výpovědi poškozené obsahují velké množství znaků, které jsou při hodnocení věrohodnosti vnímány jako podporující věrohodnou výpověď a u poškozené je přítomen motiv, který by mohl vést ke změně výpovědi, neboť se vrátila do prostředí, které v minulosti popisovala jako patologické – opětovně navázala vztah s obžalovaným (specifickou věrohodnost poškozené je proto nutné hodnotit jako narušenou) a uváděla k tomu, že „si s partnerem vše vyjasnili a miluje ho“.
22. Znalkyně byla seznámena s výpověďmi poškozené jako svědkyně u hlavních líčení a vyjádřila se k tomu tak, že protokoly z hlavních líčení nic nezměnily na závěrech znalkyně a změna výpovědi je standardní právě u osob se syndromem týrané osoby jako má poškozená, neboť tento mění její osobnost a ty oběti odvolávají své výpovědi a vrací se k násilníkům zpět a doufají ve změnu – zvláště tam, kde jsou děti, oběti si říkají, že to zavinily samy, že agresor není tak špatný, že byl jen ve velkém stresu, možná kdyby se víc snažily a kdyby si to více vyříkali, kdyby na něj byly hodnější a tak dále a začnou v nich běžet myšlenky na návrat – je to poměrně typické chování obětí domácího násilí.
23. Soud považoval znalecký posudek včetně výpovědi znalkyně za zcela věrohodný a pravdivý, neboť znalkyně své závěry podrobně a logicky vysvětlila (včetně toho, proč není příliš podstatné pro vznik syndromu týrané osoby u poškozené problémové dětství poškozené a že toto mělo vliv naopak spíše na to, že poškozená skončila v nevhodném vztahu).
24. Dle posouzení soudu skutečnosti zjištěné ze závěrů znalkyně potvrzují výše učiněné závěry soudu o věrohodnosti výpovědi poškozené jako svědkyně učiněné v přípravném řízení a naopak nevěrohodnosti její výpovědi učiněné u hlavního líčení, neboť byl u poškozené zjištěn syndrom týrané osoby, který ukazuje na to, že k týrání poškozené skutečně docházelo a že její prvotní svědecká výpověď pravdivá.

25. Pravdivost a věrohodnost této výpovědi poškozené v přípravném řízení jako svědkyně potvrzuje a obžalovaného z činu usvědčuje, jeho obhajobu vyvrací i **výpověď svědkyně E. K.**

26. Svědkyně E. K. uvedla, že je vzdálená příbuzná poškozené (poškozená je dcera bratrance E. K.), bydlela po dobu jednoho roku (odstěhovala se E. K. dříve, než tam obžalovaný s poškozenou přestali bydlet) v roce asi 2021 (v tu dobu již měli poškozená s obžalovaným syna) nad nimi ve stejném domě v [redacted] v ulici [redacted] jako poškozená s obžalovaným a slyšela od nich skoro pořád řev – většinou mužský křik (poškozená se občas na obranu ozvala taky – slova obžalovaného si E. K. nevybavuje, ale bylo to něco o tom, že ho podvádí – obžalovaný byl dost žárlivý a hlídal poškozenou) a když byla otevřená okna, tak slyšela, že obžalovaný poškozené nadával (občas to bylo slyšet přes celý panelák) a občas slyšela nějakou ránu (byla to rána jako by do skříně), slyšela poškozenou plakat, obžalovaný poškozenou hlídal – to E. K. usuzuje z toho, že nejspíš nemohla poškozená nikam chodit, protože neviděla poškozenou samotnou chodit ven – viděla poškozenou chodit ven jen s obžalovaným (toto v přípravném řízení popřela, že by viděla obžalovaného společně s poškozenou a toto vysvětlovala tím, že tím myslela, že „viděla poškozenou na chodbě jen s nezletilým“ – tento má stejné jméno jako obžalovaný), nezletilým synem nebo s příbuznými obžalovaného, také k poškozené přišly 2x na návštěvu její kamarádky, zranění si na ní nevybavuje ani že by poškozenou navštěvovali její příbuzní, s poškozenou nebyla v kontaktu od té doby, co se z tohoto místa svědkyně K. odstěhovala – poškozená si jí někdy s jedním obžalovaného vůči ní nesvěřovala – naopak jí vždycky řekla, že „dobrý, všechno je v pohodě“.

27. Výpověď svědkyně E. K. považoval soud za zcela věrohodnou a pravdivou, neboť tato svědkyně nemá žádný důvod vypovídat úmyslně nepravdivě v neprospěch obžalovaného – nemá k němu ani k poškozené žádný bližší vztah (její příbuzenství k poškozené je velice vzdálené).

28. Z výpovědi svědkyně K. vyplývá, že poškozená nebyla při svých nadávkách tolik agresivní jako obžalovaný a jednalo se spíše o její reakci na chování obžalovaného a lze tak dojít k závěru, že se nejednalo o vzájemné slovní ataky (že by bylo slovní napadání vyvážené) a že intenzita verbálních útoků obžalovaného vůči poškozené bylo mnohem silnější intenzity než reakce poškozené.

O agresivním verbálním napadání poškozené ze strany obžalovaného vypovídal a tím usvědčoval z činu obžalovaného i **svědek J. M.**, který uvedl, že matka poškozené je přítelkyně jeho bratra, obžalovaného D. zaměstnával asi do května 2023 (obžalovaný měl problém s docházkou – bez omluvy nepřišel do práce, proto mu ukončil pracovní poměr dohodou, jinak byl obžalovaný pracovitý) a slyšel v té době (asi někdy v dubnu nebo v květnu 2023) obžalovaného, jak hrozně sprostě řval a nadával poškozené do telefonu slovy například „ty kurvo jedna vymrdaná“ a vyhrožoval jí, že jí „rozbije držku“ („oni jsou D. taková „agresivnější, vulgárnější“), poškozenou viděl osobně v době jejího vztahu s obžalovaným jen asi 3x a neviděl na ní žádná zranění.

29. Výpověď svědka M. považoval soud také za zcela věrohodnou a pravdivou, neboť je v souladu s ostatními usvědčujícími důkazy a tento svědek nemá žádný důvod vypovídat úmyslně nepravdivě v neprospěch obžalovaného (k tomuto nemá žádný bližší vztah).

30. Z výpovědi tohoto svědka vyplývá bez pochybností, že obžalovaný poškozenou napadal verbálně velice hrubým a necitlivým způsobem.

31. Výpověď poškozené jako svědkyně potvrzuje a obhajobu obžalovaného vyvrací i výpovědi svědků Z. H., I. K., M. H. a V. H. – blízkých

příbuzných poškozené H [REDACTED], kteří shodně uvedli, že na poškozené zaznamenali známky psychického i fyzického týrání.

32. Svědek Z [REDACTED] H [REDACTED] (otec poškozené) k věci uvedl, že ničeho závažného mezi poškozenou a obžalovaným přímo svědkem nebyl, ale třeba mu poškozená v noci volala, ať jí okamžitě pošle 1.500,-Kč, že je potřeby – nestačilo jí to poslat ráno, musel jí je poslat hned v noci – k tomu mu sdělila L [REDACTED] K [REDACTED], že obžalovaný hraje automaty a ty peníze na ně potřeby a i takto poškozenou týrá, jemu poškozená tajila, že proti ní obžalovaný používal násilí, poškozená se bála jít ven, ale neřekla mu proč a když u něj byla na návštěvě (na tu návštěvu nikdy nepřišla sama – vždy pro ni dojel její děda a ještě byla poškozená zamčená, neměla klíče a musel děda jet pro klíče k obžalovanému, který říkal, že je omylem vzal a poškozená k tomu říkala, že obžalovaný nemohl najít své klíče a tak si vzal její a byla u nich jen dopoledne a odpoledne už jela zpět domů – poškozená sdělovala, že nemůže jet zpět autobusem v 16 hodin, že v tu dobu již musí být doma), tak byla poškozená pořád na telefonu s obžalovaným (každou půl hodinu jí obžalovaný telefonoval - během dvou hodin jí volal čtyřikrát) – obžalovaný ji sledoval a pak říkala, že musí jet domů, že „jinak bude doma zle, budou se hádat, bude po ní štkat“ – neřekla, že se bojí fyzického napadení, asi 4x až 6x viděl na poškozené modřiny na pažích a lýtkách velké zhruba 5 až 10 centimetrů a k tomu mu poškozená říkala, že se jí ty modřiny dělají samy od sebe nebo že se někde bouchla, upadla a podobně (ze začátku soužití s obžalovaným ty modřiny poškozená neměla a ani předtím v mládí se jí modřiny nedělaly často – měla je až později v době, kdy bydlela v [REDACTED] – měla je asi půl roku po narození nezletilého F [REDACTED]), poškozená měla doma nainstalovanou kameru, aby obžalovaný věděl, kdo za ní chodí, ze začátku se s poškozenou Z [REDACTED] H [REDACTED] pravidelně stýkal, ale pak se to změnilo – poškozená byla zavřená doma a když se poškozené ptal, kde má telefon, že se jí nemůže dovolat, tak mu řekla, že má telefon rozbitý – dal poškozené tedy dva telefony, ale poškozená mu za chvíli hlásila, že je ten telefon zase rozbitý, že jí upadl – jeden z těch telefonů byl však rozlomený na dvě poloviny a to Z [REDACTED] H [REDACTED] neví, jak by se něco takového mohlo stát při pádu, situace se vyhroutila v roce 2023, poškozená několikrát řešila rozchod, ale bála se, jednou se domluvil i s bývalou manželkou a sbalili poškozenou, která uváděla, že se k obžalovanému nechce vrátit a odvezli poškozenou k němu, avšak obžalovaný pro poškozenou přijel k nim domů a byl agresivní („začal dělat strašný bordel“ – konkrétně řval a naznačoval, že něco rozbije a „dá Z [REDACTED] H [REDACTED] přes hubu“ – přivolali k tomu policii) – obžalovaný řekl Z [REDACTED] H [REDACTED], že „co by to doma řekl, že by k nim všichni najeli a dali by Z [REDACTED] H [REDACTED] přes držku, že je nezná a neví, co dokážou“ (jiný konflikt s obžalovaným Z [REDACTED] H [REDACTED] neměl – poškozená měla obavu, kterou před ním vyřkla, že kdyby obžalovaného opustila, tak by je všechny zmlátili a babička s dědou jsou staří a mohlo by se jim něco stát - poškozená říkala: „ty nevíš, co oni dokážou, čeho jsou schopní, nevíš, jak oni vymlátí tu holku, že i policisti lítali vzduchem a nechce, aby oni přijeli“), poškozená šla za obžalovaným ven a něco spolu řešili 2 nebo 3 hodiny a pak s obžalovaným a plačícím nezletilým synem (ten chtěl být s nezletilou K [REDACTED], se kterou si hrál) odjela (odjela, protože se o ně bála, aby k nim nepřišli příbuzní obžalovaného), pak se odstěhovali do [REDACTED] a v tu dobu s nimi ztratil kontakt (respektive děda pro poškozenou přijel asi 3x až 4x a přivezl je do [REDACTED], víc s nimi byla L [REDACTED] K [REDACTED] a ta mu sdělila, že nezletilý syn poškozené začal zadržávat po bydlení v [REDACTED] a začal se počurávat - sám toto u nezletilého nezaregistroval, poškozená byla v nemocnici (Z [REDACTED] H [REDACTED] byl u ní na návštěvě a poškozená vypadala „bledě“ a měla hadičky na břicho, zranění na ní neviděl – měla župan) s tím, že se údajně vybourala na čtyřkolce, ale byla tam po 10- ti dnech, co k té dopravní nehodě mělo dojít, jeho bývalá manželka (matka poškozené B [REDACTED] H [REDACTED]) sehnala pro poškozenou se synem nějaké chráněné bydlení (do toho chráněného bydlení šla poškozená přímo z nemocnice), ale to selhalo, s nezletilým synem poškozené (svým vnukem) v současné době nejsou v kontaktu (předtím byli).

33. K osobě poškozené se Z██████ H██████ jako svědek vyjádřil tak, že poškozená nikdy nebyla agresivní a nikdy mu nelhala, nikdy neutekla z domova (po rozvodu s ní její matka „někam docházela“, měli střídavou výchovu – s kým chtěla poškozená být, s tím byla, po delší odmlce „našel k matce poškozené komunikační cestu a teď spolu vychází v pohodě“), měli spolu dobrý vztah (při „průšvihů“ ale nejdříve poškozená volala své matce a teprve, když ta jí nepomohla, tak kontaktovala Z██████ H██████ jako svého otce a více se svěřovala své matce než jemu).
34. Výpověď tohoto svědka považoval soud za věrohodnou a pravdivou, neplyne z ní dle názoru soudu žádná snaha nepravdivě uškodit obžalovanému (ostatně i ze samotné výpovědi obžalovaného plyne, že s otcem poškozené žádné problémy neměl).
35. Tato výpověď vyvrací obhajobu obžalovaného o tom, že častý kontakt s obžalovaným iniciovala sama poškozená a že mohla chodit sama ven, neboť je z výpovědi tohoto svědka zřejmé, že obžalovaný neustále poškozenou kontrolovat telefonem a kamerou, poškozená měla rozbité telefony a byla v bytě leckdy i zamykána, zároveň tento svědek vyvrací změněnou výpověď poškozené jako svědkyně o tom, že se jí snadno dělaly modřiny, neboť uvedl, že dříve jako dítě ani na počátku vztahu s obžalovaným na poškozené modřiny nepozroval a toto zaregistroval až později.
36. Svědkyně I██████ K██████ (matka poškozené) k věci uvedla, že vztah mezi poškozenou a obžalovaným považovala I██████ K██████ od počátku za negativní, protože poškozená na ni působila tak, že není spokojená (poškozená byla utrápená, začala hubnout, byla rozklepaná a bála se každé reakce a říkala I██████ K██████, ať „se jí na to neptá“ a ona to respektovala), navíc poškozená studovala a pak si přivedla domů obžalovaného, se kterým v 17-ti letech otěhotněla a brala v tu dobu antibiotika (říkala poškozené, že by bylo lepší to těhotenství přerušit, že se může narodit postižené dítě – obžalovaný se tomu nebránil, ale poškozená to těhotenství přerušit nechtěla) – před I██████ K██████ se však obžalovaný k poškozené nechoval špatně (nebyl před ní na poškozenou hrubý), v září 2019 poškozená zjistila, že je těhotná a nastěhovala se poškozená do rodiny obžalovaného v ████████, 14. prosince 2019 se poškozená pak přestěhovala do ████████ do ulice ████████ na svou žádost (poškozená nechtěla být v ████████, protože tam bylo fyzické násilí – otec obžalovaného matku obžalovaného bil, obžalovaný poškozenou také mlátil a byla u toho i matka obžalovaného, která obžalovaného zastavila s tím, že „je stejný jako jeho otec“), poškozená (její dcera) se jí svěřila s tím, že byla obžalovaným bita i v době, kdy byla těhotná (řekla jí to v 7. měsíci těhotenství a byla při tom uplakaná a říkala, že ji obžalovaný zbil – poškozená měla modřiny po těle – v oblasti nadloktí a na krku – I██████ K██████ si nejdříve myslela, že jsou to „cucfleky“, ale bylo to zranění v takových rozměrech, že to vypadalo na škrcení), po narození nezletilého syna v roce 2020 do domácnosti v ████████ chodila poškozenou navštěvovat zpočátku téměř denně, aby poškozené pomohla s péčí o nezletilého F██████ a aby mohla jít poškozená ven, protože sama poškozená ven chodit nesměla – obžalovaný jí to nedovolil (spoustu akcí jim obžalovaný nedovolil), obžalovaný je nadměrně žárlivý a limitoval poškozenou v kontaktu s dalšími osobami a to včetně členů její rodiny (když byla poškozená se svou matkou, tak měla poškozená vždy strach, že je s ní déle, než jí obžalovaný dovolil, stále ji obžalovaný telefonicky monitoroval, když byla třeba poškozená u nich na návštěvě – telefonoval poškozené pořád a ptal se, kdy už přijde, co dělají a o čem se baví a později musela poškozená monitorovat celou místnost, kde byla, aby obžalovaný viděl, že tam má je a ne nějakého milence, poškozená měla doma neustále zapnutou kameru, přes kterou ji obžalovaný kontroloval a když ji I██████ K██████ vypnula, tak ji poškozená prosila, ať to nedělá, že „bude mít zle, až obžalovaný přijde domů, že si to zase odskáče“, i když k tomu poškozená nejprve uváděla, že „je to proto, aby je někdo nevykradl“), poškozená si musela změnit telefonní číslo, aby ji nikdo nemohl kontaktovat a byl jí několikrát zničen mobilní telefon, aby s nimi nemohla být v kontaktu, nesměla používat sociální síť, byla často doma zamykána, v domácnosti

s obžalovaným se hodně ničil nábytek (rozbíjely se nové židle a k tomu jí bylo řečeno, že „když se židle používají na něco jiného, než na sezení, že se snadno zničí“ a z toho bylo I. K. jasné, že tou židlí poškozená „dostala“), I. K. byla upozorněna od sousedky poškozené paní P., že je u poškozené neustálý křik a pláč, poškozená chtěla několikrát ze vztahu s obžalovaným odejít, ale neměla na to sílu – poprvé to bylo, když bylo nezletilému synovi 6 měsíců a poškozená přišla k ní uplakaná s tím, že ji obžalovaný škrtil, ale odmítla jít na policii s tím, že „ona něco udělala, zavinila si to, s někým prohodila nějaké slovo“ – v tu dobu však obžalovaný poškozenou odvezl do [redacted] a sebral jí mobilní telefon – měsíc o poškozené neměli žádné zprávy („když byl problém a I. K. se k tomu vyjádřila, tak obžalovaný poškozenou od nich odloučil, proto se I. K. rozhodla, že do toho sama od sebe zasahovat nebude a zasáhne, až bude poškozená chtít“), v roce 2021 obžalovaný poškozené vyhrožoval, že nezletilého a poškozenou zabije a následně se poškozená rozhodla k rozchodu znovu v březnu 2023 (když měl obžalovaný pravděpodobně to, co chtěl – tedy peníze a poškozenou pod dohledem a bez kontaktu s jinými osobami, tak to násilí nebylo z jeho strany tak agresivní), když se situace zhoršila tím, že obžalovaný pravděpodobně hrál automaty a neustále chtěl finanční prostředky (I. K. jim neustále peníze půjčovala a pak si brala poškozená i nebankovní půjčky ve výši asi 250.000,-Kč a když se jí I. K. zeptala, proč si ty půjčky bere, tak poškozená řekla, že „se nenechá pořád bít a dokud dává peníze, tak je ten teror od obžalovaného snesitelnější“) a odjela do [redacted], kde bydlí její otec a prarodiče a obžalovaný tam přijel (to bylo naposledy, kdy I. K. obžalovaného viděla), byla tam přivolána i policie, protože obžalovaný chtěl napadnout Z. H. a když I. K. odjela z místa pryč, tak poškozená s nezletilým odtud odjeli a přestěhovali se do [redacted] – poškozená v tu dobu přerušila mateřskou dovolenou a začala pracovat v domově pro seniory v [redacted], aby měla peníze pro obžalovaného, ale neměla zajištěnou školku a nechávala nezletilého syna u příbuzných obžalovaného a v té době začal nezletilý F. zdrhávat v řeči a začal se počurávat a říkal jí, že s ní nesmí mluvit (na základě toho nahlásili osobně jako prarodiče na oddělení péče o dítě svou obavu, zda není nezletilý F. týrán, že mají obavu, že je součástí domácího násilí a bylo jim řečeno, že je to zbytečná obava, že „nejsou žádné známky toho, že by se tam něco takového dělo“ a obžalovaný pak na ně podal trestní oznámení, že ho křivě nařkl z týrání svého syna a řešilo se to na přestupkové komisi a rozhodnutí zatím neobdržela), tehdejší zaměstnavatel obžalovaného J. M. (švagr partnera I. K.) jí sdělil, že slyšel, jak obžalovaný s poškozenou mluví a že „to i na něj bylo moc“ a že se obžalovaný před muži v práci chlubí, že „kdykoliv chce, tak poškozenou seřeže“, ze strany obžalovaného jim bylo opakovaně vyhrožováno likvidací, obžalovaný poškozené neustále vyhrožoval kromě jiného likvidací jich všech – obžalovaný I. K. sdělil, že „oni to mají jinak a pokud poškozená odejde, tak zabije poškozenou i nezletilého syna“ (I. K. se proto obžalovaného D. bála a do současné doby se ho bojí a bojí se o poškozenou jako svou dceru), poškozená většinou vše popírala, protože se za to, že je týranou ženou styděla (poškozená si nechtěla přiznat, že je obětí domácího násilí a když chtěla I. K. na obžalovaného sama podat trestní oznámení, tak jí poškozená řekla, ať to nedělá, že „by to byla poslední věc, kterou v životě udělá“ – I. K. přání poškozené respektovala a trestní oznámení tak nepodala i ze strachu, že by tím poškozenou ohrozila), viděla na poškozené i modřiny v oblasti zad, když se před ní převlékala (poškozená uváděla, že to má z tvrdé postele), také měla často modřiny na krku (stávalo se to většinou v době, když poškozená měla někam jít – například k lékaři) a modřiny na nohách (k tomu poškozená uváděla, že se uhodila, zavadila o kliku a podobně – ze začátku si I. K. říkala, že se to může stát, ale když to bylo pravidelné, tak už jí to přišlo divné, poškozené nebylo příjemné, když to I. K. komentovala, tak začala chodit asi od září 2022 více zahalená, i když bylo venku horko), v roce 2023 měla poškozená ve škole dělat závěrečnou zkoušku, ale protože byla zmlácená („byla samá modřina“), tak tu zkoušku neudělala, v červnu 2023 se poškozená podrobila operaci, protože měla úraz a byla hospitalizovaná v nemocnici, kde

zjistili, že má nějakou tekutinu v břiše (poškozená měla v tu dobu na hlavě mnoho modřin – I. K. měla strach, že poškozená umře, otec poškozené se jí zeptal, zda „dostala přes hubu“ a poškozená odpovíděla „ano“ a pak jim popsala, že obžalovaný do ní při vystoupení z auta začal kopat do oblasti břicha a zad, mlátit ji „hlava nehlava“ – ona si kryla obličej a byl u toho i nezletilý F. – poškozená pak dva dny zvracela a obžalovaný jí nechtěl dovolit, aby navštívila lékaře, nakonec jí sdělil, že když si udělá poškozená tak silný make – up, že ty modřiny nebudou vidět, tak ji tam doveze, ale „běda, když řekne, co se jí stalo“, prarodiče ji v nemocnici navštívili a dědeček poškozené V. H. poškozenou v tu dobu vyfotil, jak má modřiny na obličeji, také měla poškozená „obrovské šlice a modřinu“ na zádech – poškozená k tomu řekla, že to má z tvrdých postelí) a přišla k poškozené policejní komisařka s tím, že má možnost jít do azylového domu bez uvedení adresy (poškozená měla strach, že kdyby byla u rodičů nebo prarodičů, tak by se jim mohlo něco stát a řekla komisařce, že ještě nemá sílu to řešit) – rodiče poškozené k tomu řekli, že pokud poškozené někdo nabízí pomoc, aby ji využila, pak si to poškozená rozmyslela (k tomu, proč si to rozmyslela, sdělila poškozená, že jí přišla SMS zpráva od obžalovaného o tom, že „až se vrátí, tak teprve začne to mučení“ a poškozená jí řekla, že „nemá co ztratit – buď ji obžalovaný zabije, až ji najde nebo ji zabije, až se vrátí“) a poté byla poškozená s nezletilým F. v azylovém domě (po 14-ti dnech v azylovém domě se poškozená změnila na usměvavou a zklidněnou osobu, která si užívala svobodu – takovou osobu jako byla předtím, než poznala obžalovaného – poškozená si chtěla v. zažádat o byt, měla by tam podporu rodiny, zajištěnou práci a školku pro nezletilého a chtěla začít s nezletilým synem nový život), nezletilý F. začal napodobovat ty slova, které obžalovaný a jeho rodina často používali jako „šukat, píča, mrdko“ (toto od něj přímo I. K. slyšela) a v červenci 2023 se nezletilý po obžalovaném ptal (má ho rád), kdy ho uvidí a říkal jí, že viděl obžalovaného, jak křičel a kopal do poškozené a poškozená plakala, s poškozenou ani s nezletilým jejím synem není I. K. v kontaktu od poloviny srpna 2023, kdy odešla z azylového domu („něco se tam odehrálo a poškozená se vrátila k obžalovanému“), kde byla schovaná, ač I. K. měla s nezletilým F. velice dobrý vztah.

37. K osobě poškozené její matka jako svědkyně uvedla, že v zásadních věcech jim poškozená nikdy nelhala a když lhala, tak to na ní vždy poznala, protože uhnula pohybem a neudržela oční kontakt (poškozená jí sdělila, že „když se to dostane k soudu, že vše popře, protože se obžalovaného bojí“), poškozená byla řešena na dětské psychiatrii v období, kdy nechtěla být s I. K. K. brala velice špatně rozvod rodičů (poškozená zřejmě chce vztah s obžalovaným udržet za každou cenu, protože nechce rozbít rodinu a myslí si, že nejlepší pro dítě je to, když jsou rodiče spolu) a sebepoškozovala se – poškozená dostala léky, které poškozené trochu pomohli, ale po seznámení s obžalovaným „ty léky nesměla brát“, nestalo se, že by jako dítě utekla z domova (pouze odjížděla ke svému otci, ke kterému měla velkou citovou vazbu a chtěla s ním trávit víc času, o čemž však ona jako její matka věděla, o jejím pohybu měla přehled), jako dítě „se uměla ozvat“, ale s obžalovaným je úplně jiná, byla vedena k vážení si věcí, otec poškozené trpěl alkoholismem (to byl hlavní důvod jejich rozvodu kromě mimomanželských vztahů a v době rozvodu byli jejich vzájemné vztahy s bývalým manželem hodně emočně nevyrovnané, ale po dosažení 18-ti let poškozené se situace změnila a začali spolupracovat jako rodiče a prarodiče), ale již je 4 roky v pořádku (abstínuje) a mají spolu dobrý vztah.

38. Výpovědi rodičů poškozené jako svědků považoval soud za zcela věrohodné a pravdivé, neboť jsou v souladu s výpovědí poškozené jak svědkyně z přípravného řízení, působili na soud velice přesvědčivě, tito svědci logicky vysvětlili, co je vedlo k oznámení o možném týrání poškozeného a jejího nezletilého syna na oddělení péče o dítě i to, proč neoznámili jednání obžalovaného vůči poškozené na policii a proč toto neoznámila sama poškozená (zejména ze strachu z naplnění výhrůžek ze strany obžalovaného).

39. Výpověď matky poškozené jako svědkyně vyvrací obhajobu obžalovaného o tom, že častý kontakt s obžalovaným iniciovala sama poškozená a že mohla chodit sama ven, neboť je z výpovědi této svědkyně evidentní, že obžalovaný neustále poškozenou kontroloval telefonem a kamerou, poškozená měla rozbité telefony a byla v bytě leckdy i zamykána a nemohla chodit sama ven (jen s doprovodem jiné osoby – například svých příbuzných).
40. Svědkyně M. H. k věci uvedla, že poškozená je její vnučka, neviděla, že by poškozenou obžalovaný fyzicky napadl, navezli do bytu poškozené s obžalovaným hodně nábytku a hodně židlí obžalovaný rozmlátil (M. H. naznačovala, že zřejmě ty židle rozbil obžalovaný o poškozenou), poškozená si nikdy nestěžovala na obžalovaného („on by jí to osladil“), ale byla s poškozenou málo v kontaktu, museli s objednávat na návštěvu týden dopředu (pokud to obžalovaný poškozené dovolil, tak se stýkali často), ale stejně když tam přijeli, tak poškozená volala z okna, jestli by děda nemohl jet k obžalovanému, který jí omylem odvezl klíče, když přišli k nim do bytu, tak tam M. H. viděla telefon za mikrovlnkou, aby obžalovaný slyšel, co si povídají – chtěla, aby ho poškozená vypnula a poškozená ji upozornila, že po vypnutí bude za 2 minuty volat obžalovaný a když ho vypla, tak skutečně obžalovaný hned volal poškozené, také tam viděla kameru a když se na to ptala poškozené, tak ta jí řekla, ať „to neřeší“, že to nainstaloval obžalovaný a je to proto, aby měl obžalovaný přehled a když se tam někdo objeví, tak poškozené obžalovaný zavolá, proto přestali za ní do jezdit, viděla na poškozené modřiny, které poškozená vysvětlovala jízdou na kole a podobně, měla poškozená „cucfleky“ a K. M. H. říkala, že jsou od toho, jak poškozenou obžalovaný škrtl (byly modré na krku) a M. H. to také tak připadalo (ty modřiny na krku také viděla – jiné modřiny neviděla a neví, kdy to bylo), ale poškozená to popřela (říkala k tomu „neřeš to“), poškozená se před nimi nesvlékala, ale pořád si stěžovala, že ji bolí záda (otec poškozené poškozenou odvezl na masáže a pak ji vrátil obžalovanému, aby „měl co mlátit“ – měli za to, že poškozenou obžalovaný mlátí, protože ji asi vždy řezal obžalovaný v noci a poškozená pak ve dne spala a nezletilý F. uváděl, že viděl poškozenou plakat), manžel M. H. vozil poškozenou často s tím, že má poškozená problémy s ledvinami (poškozená neudělala závěrečné zkoušky ve škole kvůli problémům s ledvinami a podle svědkyně M. H. měla ty ledviny poškozená nakopané od obžalovaného), poškozená měla nový telefon, protože jí obžalovaný sebral ten její původní, poškozená si chtěla od ní půjčovat peníze (plakala, když o ně žádala, tak jí M. H. peníze půjčila), protože ji k tomu obžalovaný jako gambler nutil, poškozená měla příjmy z mateřské a z práce, ale sdělila M. H., že žádné peníze nemá, že má všechny její peníze obžalovaný a když dělala poškozená závěrečné zkoušky, tak ji obžalovaný seřezal tak, že na ně nebyla schopná dojet (M. H. neví, jakým způsobem ji fyzicky napadl, protože poškozená o tom před ní nemluvila – lékařka poškozené v tu dobu řekla v nemocnici, že to zranění není od toho, jak před 2 měsíci havarovala a ptala se poškozené, jestli se neprala nebo nebyla fyzicky napadena a poškozená to zapírala a poškozená se v tu dobu M. H. svěřila, že ji obžalovaný seřezal a slíbila, že to řekne i lékařce – před tím se jí poškozená s ničím nesvěřovala a vždycky na dotazy říkala : „prosím Tě, to neřeš“ a klepala se při tom strachy – všichni si mysleli, že poškozenou obžalovaný bije, ale sama poškozená jim to neřekla), museli se obžalovaného dovolovat, jestli k nim může poškozená s nezletilým synem přijet – poškozená má z obžalovaného velký strach a měla strach i o ně, jednou ji poté, co poškozené obžalovaný „nařezal hodně“, rodiče poškozené přivezli k nim a obžalovaný to zjistil a přijel k nim a říkal „pusťte ji nebo budete litovat“, policisté ho vykázali, obžalovaný pořád poškozené telefonoval a poškozená pořád říkala : „on sem vltne, Vy nevíte, co oni umí, on si je tam pozve“ – říkala, že bratr obžalovaného má partnerku, která chtěla také odejít a oni jí vyrazili 4 zuby – viděla M. H. u poškozené velký strach v očích, poškozená je prosila, ať ji pusť za obžalovaným s tím, že má obžalovaný jejího nezletilého syna a „vezme jí ho, nedá jí ho zpět“ (nezletilý byl původně s ním, ale pak chtěl nezletilý za tatínkem, tak ho k němu do auta vzala a obžalovaný jí řekl, že jí ho nevrátí), obžalovaný si vzal nezletilého syna do auta s tím, že ho tam nenechá a říkal

poškozené, že poškozenou a nezletilého raději zabije a poškozená se pak k obžalovanému vrátila, jednou jí řekla poškozená „náhodou dneska jsem nedostala“ (to se stalo poté, co poškozená jim sdělila, když viděla, že se obžalovaný vrací domů, že už musí domů a M. H. se jí ptala, zda dostane nářez a pak ji informovala poškozená, že ho nedostala a z toho M. H. vyplynulo, že poškozenou jinak obžalovaný každý den napadal), M. H. říkala poškozené, že se obžalovaného nezbaví a ať raději jde a bodne do něj nůž (poškozená si myslela, že to říkala z legrace), poškozená se jí svěřila, že jí obžalovaný řekl, že když odejde, tak je zlikviduje a že „do dvou let se to vyřeší : buď ji obžalovaný zabije nebo od něj odejde“, děda poškozenou vyfotil, když měla modřiny pod očima, v nemocnici poprvé poškozená M. H. sdělila, že „už to nemůže vydržet“ a M. H. poškozené poradila, aby se svěřila lékařce – poškozená měla z obžalovaného strach, nezletilý syn poškozené je hrozně sprostý – zpívá písničky o kurvě, píše a když mu poškozená řekne, že se to neříká, tak nezletilý syn namítá, že „tatínek to říká“ (takto sprostý byl nezletilý F. již z bydlení v – předtím, než začal bydlet v azylovém domě), poškozená B. H. po nich chtěla hlídat nezletilého syna (tomu se v azylovém domě nelíbilo, protože mu jiné děti ubližovaly a rozbíjely mu hračky) a oni to jako prarodiče z důvodu vzdálenosti odmítli a od té doby poškozenou s jejím synem neviděli (požádali policisty, aby zjistili, kde se pohybuje a ti jim sdělili, že se má poškozená dobře a pozdravuje je), dle M. H. poškozená popírá, že by došlo k něčemu špatnému, protože má strach.

- 41.K osobě poškozené vypověděla svědkyně M. H., že se chovala poškozená ve škole agresivně(konkrétně jí jeden kluk řekl „cikánko“ a ona mu dala facku, on spadl na obrubník a vyrazil si dva zuby a podruhé jí také jeden kluk nadával „cikánko“ a toho také udeřila). – věci však nerozbíjela a nelhala jí.
- 42.Výpověď této svědkyně považoval soud také za věrohodnou a pravdivou, neboť je ve shodě s dalšími usvědčujícími důkazy.
- 43.Tato výpověď vyvrací obhajobu obžalovaného o tom, že častý kontakt s obžalovaným iniciovala sama poškozená a že mohla chodit sama ven, neboť je z výpovědi této svědkyně vyplývá, že obžalovaný neustále poškozenou kontrolovat telefonem a kamerou, poškozená byla v bytě leckdy i zamykána.
- 44.Z výpovědi této svědkyně je také zřejmé, že se poškozená s jednáním obžalovaného vůči ní moc nesvěřovala – naopak většinou i přímo zapírala, že by dané zranění pocházelo z napadení.
- 45.Svědék V. H. (děda poškozené) k věci uvedl, že poškozená začala chodit s obžalovaným a „oni proti tomu nic neměli“ a bydleli spolu v v bytě (V. H. neviděl, že by se obžalovaný choval k poškozené špatně) – zpočátku to bylo „dobré“, ale pak se stalo – asi v letech 2021 až 2022, že za poškozenou přijeli a poškozená tam byla buď zamčená a neměla klíče (vysvětlovala to tím, že obžalovaný jel do práce a nechal si oba klíče a zamkl - to se podle V. H. může stát, s těmi klíči se to ale stalo vícekrát – asi 3x pro ty klíče k obžalovanému jel a to už mu přišlo divné) nebo je obžalovaný poslouchal přes telefon (poškozená to vysvětlovala tak, že jí obžalovaný volal a ona ten telefon nechala zapnutý, tak ho pak vypnula, ale říkala, že za 2 minuty bude obžalovaný volat a opravdu k tomu došlo a to už V. H. připadalo divné), 2x nebo 3x jí vezl do s problémy s močovým měchýřem (poškozená měla krev v moči), obžalovaný neměl dost peněz a chtěl po poškozené, aby nějaké peníze sehnala – poškozená si nadělala půjčky, poškozená se bála obžalovaného, že jí nebo jim něco udělá (V. H. říkal poškozené, že může jít bydlet k nim, ale poškozená měla strach, že by se jim mohlo něco stát – obžalovaný na V. H. nikdy nezaútočil, on z obžalovaného strach neměl), jeho manželka mu řekla, že jí poškozená říkala, že „neví, co je hlad“, proto poškozené

občas něco dovezl – poškozená neměla ani klíče, aby si mohla dojít nakoupit - byla zamčená doma, poškozená začala pracovat (starala se o důchodce a pak pracovala v COOP, kde se jí líbilo, ale tam přestala chodit – obžalovaný „jí to zatrl“ – podle svědka V. H. proto, aby nevidělo vidět, že „jí zmaloval“), poškozená byla někdy zaražená a bylo vidět, že má z něčeho strach, nebyla už taková přirozená jak bývala, slyšeli od lidí okolo o tom, že obžalovaný na poškozenou hodně křičel a nezletilý plakal, takže je asi pravda, že poškozená „občas dostala nějakou ránu“, V. H. se zdálo, že nezletilý D. začal v řeči zadržávat (jinak na něm změny nepozoroval), pak poškozenou odvezli do nemocnice a když ji tam viděli, tak byla poškozená v obličeji „celá modrá“ (měla pod okem modřinu – V. H. to vyfotil) a řekla jim, že jí obžalovaný „nějakou dal“, následně byla poškozená v. a tam „celá pookřála“, ale pak se poškozená najednou odmlčela a od konce srpna o ní nic neví (neozvala se ani telefonicky) – sháněli se po ní a bylo jim řečeno, že je v pořádku v. – „asi s nimi nesmí mluvit“ (nic neudělali, nenasazovali na ni, neštvali je proti sobě – V. H. nevědělo, že s obžalovaným chtěla žít, neměli s obžalovaným žádné problémy).

46. Soud považoval výše uvedené výpovědi blízkých příbuzných poškozené jako svědků (rodičů a prarodičů) za věrohodné a pravdivé, neboť tyto jsou ve vzájemném souladu a jsou v souladu i s dalšími obžalovaného usvědčujícími věrohodnými důkazy, navíc v případě mužských členů rodiny poškozené tu ani není žádný motiv těchto svědků k tomu, aby vypovídali úmyslně nepravdivě v neprospěch obžalovaného, když sám obžalovaný uváděl, že s dědečkem poškozené měl dobrý vztah a výpovědi všech těchto svědků působily na soud zcela přesvědčivě (to, že nemají kladný vztah k obžalovanému v případě, že byli všichni svědky negativních následků jednání obžalovaného na jejich blízké příbuzné – poškozené, soud považuje za zcela pochopitelné, stejně tak jsou naprosto pochopitelné výhrady matky ke vztahu a otěhotnění velice mladé a ještě studující dívky) a soud nezjistil žádný logický a uvěřitelný důvod těchto svědků k tomu, aby vypovídali v neprospěch obžalovaného něco, co by nebylo pravdivé.
47. Výpověď V. H. také vyvrací obhajobu obžalovaného o tom, že častý kontakt s obžalovaným iniciovala sama poškozená a že mohla chodit sama ven, neboť je z výpovědi tohoto svědka zřejmé, že obžalovaný neustále poškozenou kontrolovat telefonem a kamerou a byla v bytě opakovaně zamykána.
48. Rozpor ve výpovědi otce poškozené a dědečka poškozené ohledně zranění poškozené v době jejího pobytu v nemocnici nepovažoval soud s ohledem na obsah fotografie učiněné dědečkem poškozené, která byla též provedena jako důkaz, za nijak významný, neboť z této fotografie není na první pohled zřejmé zranění poškozené (působí spíše jako kruhy pod očima – evidentně bylo toto zranění zamaskováno, jak uváděla poškozená ve své výpovědi, že jí to přikázal obžalovaný před jejím odvozem do nemocnice), což ukazuje na to, že dědeček poškozené je pozornější než její otec, ale neznamená to, že by dědeček vypovídal nepravdivě (jinak by ostatně fotografii nepořizoval, pokud by nechtěl zdokumentovat zranění poškozené) – nehledě na to, že právě dědeček poškozené byl označen obžalovaným jako osoba s pozitivním vztahem k němu a jeho výpověď usvědčující obžalovaného má tak ze všech výpovědí příbuzných poškozené jako svědků dle názoru soudu největší výpovědní hodnotu.
49. Ze všech výpovědí blízkých příbuzných poškozené jako svědků vyplývá, že není pravdivé tvrzení poškozené o tom, že už jako malá „utíkala před problémy, lhala ve smyslu vsugerování si informací z knih a podobně a rozbíjela věci“, neboť toto všichni popřeli s tím, že takzvané útky z domova byly jen snahou poškozené být více se svým otcem a matka poškozené o nich věděla a v podstatných věcech jim poškozená nelhala.

50. Také z těchto výpovědí svědků vyplývá, že se poškozená s jednáním ze strany obžalovaného vůči ní moc nesvěřovala a ke svěřením se přistoupila jen u těch nejzávažnějších napadení a po nich zvažovala i ukončení soužití, avšak všichni z rodiny nakonec dospěli sami k závěru, že k domácímu násilí vůči poškozené ze strany obžalovaného dochází.

O tom, že minimálně jeden fyzický útok obžalovaného na poškozenou zanechal na jejím těle zranění, svědčí **fotografie poškozené** (v té době měla poškozená u svých očí modřiny).

51. Výpověď poškozené jako svědkyně o tom, že vyhledala ubytování v azylovém domě i s nezletilým synem, je potvrzena **zprávou společnosti ACORUS, z.ú.**, kde je uvedeno, že poškozená se na organizaci zabývající se pomocí osobám ohroženým domácím násilím obrátila dne 19.6.2023, kdy prostřednictvím Policie České republiky požádala o 7- denní ubytování v azylovém domě na neveřejné adrese a ještě téhož dne byla na pobyt přijata (v prvních dnech pobytu se poškozená bála vycházet ven z azylového domu), před nástupem na pobyt byla hospitalizována a operována v důsledku závažného fyzického napadení ze strany obžalovaného a sdělovala, že má i nadále bolesti břicha, následně požádala poškozená o dlouhodobější pobyt na bezpečném a utajeném místě, aby se mohla psychicky zklidnit a stabilizovat a sdělovala k tomu, že má z obžalovaného velký strach – na základě konzultací s poškozenou vyplynulo, že poškozená je ohrožena závažným psychickým, sexuálním a fyzickým domácím násilím, kterého se na ní dopouštěl dlouhodobě obžalovaný a kterému byl přítomen i nezletilý syn (konkrétně jim poškozená uvedla, že k projevům psychického násilí ze strany obžalovaného začalo docházet brzy po počátku jejich vztahu – od počátku se k ní obžalovaný choval majetnický, kontroloval její telefon, sledoval, s kým si píše a s kým se stýká, omezoval její kontakty s kamarády a s rodinou, na jeho nátlak si musela zrušit kontakty na sociálních sítích a změnit telefonní číslo, aby ji nemohli kontaktovat její přátelé, přesto ji obžalovaný stále podezříval, že je mu nevěrná a obviňoval ji z toho, k prvnímu fyzickému útoku ze strany obžalovaného došlo asi po měsíci vztahu a poté, co poškozená pozdravila na ulici svého známého – obžalovaný ji potom odvezl na opuštěné místo do polí, kde ji zfackoval tak, až upadla na zem a od toho dne z něj začala mít strach, po 4 měsících vztahu poškozená otěhotněla, obžalovaný se k ní choval agresivně a fyzicky ji napadl i v době těhotenství. jednou, když pozdravila známého, tak ji obžalovaný po návratu domů silně chytil a hodil na skříň a poté, co spadla na zem, tak ji zvedl a hodil na postel, která se rozbila – rozlámala se prkna roštu, obžalovaný vzal jedno prkno a tím jí tlačil na krk – poškozená měla velký strach a snažila se bránit, obžalovaný ji tím prknem po skončení tlačení na krk bil přes nohy a přestal, až když přišla jeho matka a řekla mu, ať toho nechá, následně ji obžalovaný během těhotenství napadl ještě asi 2x až 3x, docházelo ze strany obžalovaného i k vynucování sexuálních praktik ve formě análního styku, který poškozená odmítala, po narození syna jí obžalovaný zakazoval chodit ven bez doprovodu, obžalovaný ji zamykal se synem doma a vracel se až pozdě večer, obžalovaný jí denně kritizoval, zastrašoval, křičel na ni a vulgárně jí nadával slovy: „píčo, kundo, vychcaná a prolhaná mrdko, krávo, děvko, špíno“ a tak dále, vyhrožoval jí zabitím jí i jejího syna a její rodiny – k psychickému násilí ze strany obžalovaného docházelo i před společným nezletilým synem, obžalovaný pracoval, ale pravidelně poškozené nedával peníze na zajištění chodu domácnosti a péči o syna, musela obžalovanému předkládat účty, za co peníze utratila, obžalovaný měl u sebe i kartu od bankovního účtu poškozené, se kterým hospodařil, obžalovaný hodně peněz prohrával na hracích automatech, poškozená si pro zajištění základních potřeb sebe a syna musela peníze půjčovat, obžalovaný ji nutil, aby si brala půjčky a hradila tím jeho dluhy z hazardních her, často docházelo i k fyzickému násilí většinou v podobě facek, úderů pěstí, kopání, úderů předmětem, házení věcí na ni, taháním za vlasy, sražením na zem a podobně, k poslednímu závažnému napadení její osoby došlo dne 25.5.2023, když se obžalovaný dozvěděl, že je poškozená v písemném kontaktu s bývalým přítelem, kterého žádala o pomoc z důvodu finanční tísně – nejdříve jí dal obžalovaný facku, pak ji bil pěstmi do nohou a tahal ji za vlasy, následně ji vytáhl ven z auta, kde spadla na zem a následně ji kopal do nohou a do břicha, pak přestal a odjeli spolu domů, kde jí opět dal facku, až spadla na zem, ze země ji začal tahat za vlasy

nahoru a dupal jí na nohy, pak odjel pryč a když se vrátil domů, tak poškozená ležela se svým synem v posteli a obžalovaný ji vytáhl za ruku z postele, dal jí facku, až spadla na zem, kde pokračoval ve fackování – nezletilý syn při tom začal silně plakat a křičet, poškozená si bránila obličej rukama a obžalovaný jí při tom dupal na nohy a kopal ji do břicha a měl při tom obžalovaný na nohou tenisky – v tu chvíli tam přišla sestra obžalovaného a nezletilého syna odvedla pryč a obžalovanému řekla, ať toho nechá, že má přijít sociální pracovnice, aby z toho nebyly problémy, obžalovaný vzal židli a hodil ji o poškozené a tato se rozbila zásahem poškozené do zad – po napadení měla bolesti břicha, začala zvracet a měla průjem a rozhodla se vyhledat lékařskou pomoc, obžalovaný ji odvezl do nemocnice – předtím trval na tom, aby si zamaskovala modřiny v obličejí – poškozená byla hospitalizována 10 dní s krvácením do břicha, podrobila se operaci - během pobytu jí obžalovaný telefonoval a psal výhrůžné zprávy, zastrašoval ji tím, že „až se vrátí domů, tak ji znovu odveze sanitka“ – říkal jí, že teprve teď ji začne opravdu týrat – poškozená má z obžalovaného velký strach, obává se, že ublíží jí, synovi a její rodině) – pobyt v azylovém domě jí byl povolen a dnem 26.6.2023 tento pobyt nastoupila a tento trval nejméně do 19.7.2023.

52. Soud výše uvedené skutečnosti vyhodnotil tak, že vyhledání poškozené bydlení v azylovém domě podporuje závěr soudu o tom, že docházelo k týrání poškozené ze strany obžalovaného, neboť jinak by dle názoru soudu k takovému kroku poškozená nepřistoupila (zvláště s ohledem na to, že měla poškozená podporu rodiny a nebyl žádný důvod kromě strachu z naplnění výhrůžek obžalovaného vůči ní a jejím blízkým příbuzným nevyužít bydlení u nich a to, že toto poškozená nevyužila, ukazuje na to, že k takovým výhrůžkám skutečně docházelo a poškozená se jich bála – považovala je za reálné), nelze také odhlédnout od toho, že jednání obžalovaného vůči ní vylíčila poškozená v daném zařízení také velice podrobně a shodně se svou výpovědí jako svědkyně v přípravném řízení.
53. Výpověď poškozené z přípravného řízení jako svědkyně podporují nepřímo i **lékařské zprávy**, neboť v těchto co se týče objektivních nálezů nejsou sice vesměs žádné známky toho, že by se v případě poškozené jednalo o zranění způsobené jinou osobou (jedná se o lékařské zprávy zejména z gynekologie - porodnictví, urologie, interny a neurologie, kde se řeší chorobné stavy poškozené jako problémy s ledvinami a močovodem, bolesti břicha včetně zvracení, bolesti v bedrech, také průběh těhotenství poškozené a nikoliv její úrazy a byla opakovaně hospitalizována v průběhu let 2020 až 2023) až na zmínku v lékařských zprávách MUDr. R. [REDAKCE] týkající se data 21.11.2020 – jednalo se o chirurgické vyšetření po pádu poškozené jako matky 7měsíčního syna na pravou stranu hrudníku do vany a poškozená dostala límec a kromě jiného lék proti bolesti – od 25.11.2021 byla poškozená v domácím léčení a nebyla podle lékaře schopna 14 dní praktické výuky, 26.11.2020 si stěžovala poškozená na bolesti za krkem a vystřelování do levého ramene, 8.12.2020, kdy byla vyšetřena poškozená MUDr. M. [REDAKCE] pro zhmoždění pravé strany hrudníku (podle sdělení poškozené v lékařské zprávě vzniklé pádem na okraj vany při koupání dítěte) a stěžovala si kromě bolestí páteře i na zvracení a ze dne 7. června 2023, kde bylo uvedeno, že se jednalo o hospitalizaci pro bolesti břicha po fyzickém úderu do krajiny epigastria, která trvala od 4.6. 2023 do 14.6.2023, kdy dne 7.6.2023 byla poškozená operována a následně byla poškozená hospitalizována od 15.6. 2023 do 19.6.2023 a bylo také zaznamenáno krvácení poškozené v době jejího těhotenství dne 18.2.2020 a poté bylo její těhotenství hodnoceno lékaři jako vysoce rizikové (toto vše odpovídá výpovědi poškozené z přípravného řízení), ale podle těchto lékařských zpráv se poškozená při hospitalizaci na urologickém oddělení svěřila nelékařskému zdravotnímu personálu (konkrétně O. [REDAKCE] K. [REDAKCE]), že byla doma několikrát fyzicky napadena svým druhem, nedostávala peníze na provoz domácnosti a k hospitalizacím se uchýlovala z obav z dalšího napadání.

54. Soud posoudil výše uvedené zjištěné skutečnosti tak, že nelze bez důvodných pochybností uzavřít, že zdravotní potíže poškozené, pro které byla opakovaně hospitalizována v nemocnici, vznikly výlučně fyzickým napadáním její osoby ze strany obžalovaného, neboť její potíže mohly být způsobeny i jiným způsobem (mohlo jít případně někdy i o psychosomatický problém) a s odstupem času nelze zpětně určit, z čeho přesně zdravotní problémy poškozené vznikly (zvláště s ohledem na to, že kromě jedné zmínky o fyzickém úderu do epigastria, nejsou v nich žádná sdělení poškozené o tom, že by jí tato zranění a zdravotní potíže vznikly jednáním jiné osoby), avšak tyto lékařské zprávy podporují výpověď poškozené jako svědkyně v přípravném řízení a výpovědi jejich blízkých příbuzných jako svědků, neboť lékařské zprávy o ošetřeních poškozené a její hospitalizaci zcela korespondují s obdobími, o kterých poškozená a její příbuzní uváděli, že byla fyzicky závažnějším způsobem napadena obžalovaným, proto soud do popisu skutku v rozsudku dal i období hospitalizace poškozené, neboť tato období mají význam pro časové období, po které docházelo k závažnému jednání obžalovaného F. D. a mají také význam pro závěry o stupňování útoku proti poškozené – ze stejného důvodu soud v popisu skutku zkrátil dobu, po kterou docházelo k týrání poškozené, do 15.6.2019, neboť je z lékařských zpráv ve spojení se zprávou společnosti ACORUS, z.ú. zřejmé, že společné soužití poškozené s obžalovaným trvalo jen do 15.6.2023 a od této doby byla poškozená buď v nemocnici nebo v azylovém domě.
55. Obžalovaného z činu pak nepřímo usvědčuje a výpověď poškozené z přípravného řízení jako svědkyně podporuje i svědek O. K., který uváděl, že se mu poškozená (nebyly na ní viditelné známky napadení, neviděl na ní modřiny) svěřila s tím, že ji obžalovaný (tohoto nikdy neviděl) fyzicky napadal, nedával jí peníze na provoz domácnosti, odepíral jí mluvit s matkou (tato za poškozenou na návštěvu přišla) – nechoval se k ní hezky a vyjádřila strach, aby nenapadl i jejich společné dítě (svěřila se kvůli strachu o dítě) – k tomu jí sdělil, že má kontaktovat policii a informoval o tom svého nadřízeného (v té době pracoval O. K. na urologickém oddělení jako zdravotní bratr a měl v tu dobu noční směnu a pečoval o poškozenou třetí nebo čtvrtý den její druhé hospitalizace v nemocnici – při předchozí hospitalizaci byla poškozená hospitalizována po dobu asi jednoho týdne, poškozená v nemocnici byla kvůli bolestem břicha – její diagnózu neznal – v nemocnici „tušili, že se něco děje, že je něco špatně, ale sama poškozená o tom moc hovořit nechtěla – pouze řekla, že jí bolí břicho, neví, z čeho – neřekla, že ji někdo napadl“).
56. Soud považoval výpověď svědka K. za pravdivou a věrohodnou, neboť tento svědek nemá žádný důvod vypovídat úmyslně nepravdivě ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného a z jeho výpovědi vyplývá, že podezření, že „je něco špatně“ měl nemocniční personál ještě předtím, než se mu poškozená svěřila s tím, že byla obžalovaným v minulosti fyzicky napadána, což podporuje věrohodnost sdělení poškozené B. H. o tomto napadání a o tom, že lékařce přišlo divné, že by její zdravotní potíže pocházely z pádu ze čtyřkolky (vyjádření strachu o syna za situace, kdy syna neměla poškozená u sebe a obžalovaný se k ní několik let choval agresivně a vyhrožoval poškozené mimo jiné i zabitím syna, pokud ho poškozená opustí, považuje soud za pochopitelné i s ohledem na kladný vztah mezi obžalovaným a jeho synem) – to, že tento svědek nezaznamenal zranění poškozené ve formě modřin okolo očí, nepovažuje soud za zpochybňující věrohodnost svědka O. K., neboť tyto modřiny byly na poškozené velmi málo zřetelné (při prvotním pohledu na fotografii poškozené s těmito modřinami na soud působily jako kruhy pod očima), což koresponduje s výpovědí poškozené jako svědkyně o tom, že svá zranění musela na pokyn obžalovaného zamaskovat, než ji vzal obžalovaný do nemocnice.
- O tom, že se mu svěřila poškozená s fyzickým napadáním ze strany obžalovaného, vypovídal i svědek I. O., který uvedl, že si mu poškozená stěžovala na to, že ji obžalovaný mlátí (zároveň však tento svědek v přípravném řízení uvedl, že „tomu nevěří“ a následně toto své tvrzení u hlavního líčení nedokázal vysvětlit a připustil, že poškozenou „mohl někdo uhodit“).

57. Dále svědek O [REDACTED] uvedl, že je v současné době ve výkonu trestu odnětí svobody s předpokládaným výstupem v roce 2029, poškozenou zná odmalička, měli spolu dříve vztah (když bylo poškozené 15 let a ani neví, proč se rozešli, je to jeho dobrá kamarádka), poškozená ho oslovila v době vztahu s obžalovaným s tím, že si chtěla vydělat víc peněz rychle prostřednictvím prodeje drog (neříkala, na co ty peníze potřebuje) a on jí na to řekl, že jí nedokáže pomoci (byli v tu dobu v kontaktu asi měsíc – nevšiml si na poškozené zranění a neviděl ji v přítomnosti obžalovaného) – intimní poměr spolu v tu dobu neměli – konverzaci s poškozenou ukázal na jeho žádost obžalovanému (toho viděl jen jednou v životě) a ten si z ní udělal kopii a obžalovaný po něm chtěl, aby mu řekl, co vypovídal na policii.
58. Výpověď svědka O [REDACTED] působila na soud vyhýbavě a tak, že si to tento svědek nechce evidentně rozházet z blíže nezjištěných důvodů s obžalovaným (s tímto se před svou výpovědí jednou setkal), nicméně výpověď tohoto svědka je v podstatných bodech ve shodě s výpovědí poškozené jako svědkyně a tuto podporuje.
59. Verbální agresivita obžalovaného je zřejmá i z **elektronické komunikace mezi obžalovaným a poškozenou**, ve které obžalovaný píše poškozené například „jdi do píči“, „Tvoje kecý zkurvený si strč někam“ (v reakci na to, že se mu poškozená omlouvá za to, že si s sebou nevzala telefon na záchod a nebyla tak dostupná, k čemuž poškozená dále uvedla, že „by bylo blbě, kdyby slyšela, jak jí obžalovaný řekl, že až se poškozená vrátí z nemocnice, tak se tam hned vrátí“).
60. Z výše uvedeného tedy bez důvodných pochybností dle posouzení soudu vyplývá, že obžalovaný poškozené v průběhu hospitalizace poškozené v nemocnici vyhrožoval takovým fyzickým napadením, že by se poškozená do nemocnice opět vrátila a vyžadoval neustálý telefonický kontakt s poškozenou a byl k ní velice hrubý, verbálně silně agresivní, což také podporuje věrohodnost a pravdivost výpovědi poškozené z přípravného řízení a usvědčuje to obžalovaného z daného činu.
61. Výpověď poškozené o tom, že si v průběhu soužití s obžalovaným brala půjčky, je potvrzována kromě výpovědi matky poškozené jako svědkyně **zprávami společností poskytující úvěry včetně příslušných žádostí, smluv a informací k úvěrům** (3.7.2022 si poškozená půjčila 30.000,-Kč, 13.1.2023 si poškozená půjčila 60.000,-Kč, 10.2.2023 si poškozená půjčila 7.000,-Kč, 2.3.2023 si poškozená půjčila 118.320,-Kč, 3.3.2023 si poškozená půjčila 60.000,-Kč, 18.3.2023 si poškozená půjčila 10.000,-Kč, stejně tak si v roce 2023 bral úvěry i obžalovaný, který je od 4.7.2023 v insolventi).
62. Soud tedy posoudil zejména výpovědi poškozené z přípravného řízení i jejích blízkých příbuzných jako svědků a výpovědi svědkyně E [REDACTED] K [REDACTED] a J [REDACTED] M [REDACTED] za naprosto pravdivé a věrohodné a při posuzování předmětného případu vycházel především z těchto výpovědí ve spojení se znaleckým posudkem včetně výpovědi znalkyně, fotografie poškozené a lékařských zpráv, ze kterých vyplývá, že chování obžalovaného vůči poškozené jí způsobovalo těžké příkoří a bylo natolik hrubé, bezcitné, že se jednalo o týrání.
63. Dle názoru soudu jednání obžalovaného tak, jak jej popsala poškozená v přípravném řízení jako svědkyně a tak, jak je zjištěno z dalších provedených důkazů by každé blízké osobě způsobovalo těžké příkoří.
64. Provedenými důkazy jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu byla vina obžalovaného bezpečně prokázána.

65. Soud provedl jako důkaz i výpověď svědka L [REDACTED] V [REDACTED] (kamaráda obžalovaného), z ní však žádné podstatné skutečnosti pro rozhodování o vině či nevině obžalovaného nezjistil (tento svědek nezažil, že by k sobě obžalovaný a poškozená byli verbálně nebo fyzicky agresivní, nebyl přítomen žádnému fyzickému ani slovnímu napadání poškozené či jiné agresivity ze strany obžalovaného – „obžalovaný se k poškozené choval normálně“ a ani si L [REDACTED] V [REDACTED] nevšiml na poškozené zranění, ovšem poškozenou neviděl od narození nezletilého F [REDACTED] a naposledy ji viděl ve vozidle v době, než začala bydlet společně s obžalovaným, obžalovaný se ke vztahu vyjadřoval tak, že ho rodina poškozené nemá ráda a neříkal, jak se to projevuje a poškozená s L [REDACTED] V [REDACTED] o vztahu s obžalovaným vůbec nemluvila a L [REDACTED] V [REDACTED] neví o tom, že by se poškozená s obžalovaným někdy rozešli, S [REDACTED] Ř [REDACTED] byla přítelkyní L [REDACTED] V [REDACTED] a tato možná u poškozené v [REDACTED] chvíli bydlela nebo tam k ní chodila) – tuto výpověď tedy soud nepovažoval za podstatnou, neboť je evidentní, že v průběhu společného bydlení obžalovaného s poškozenou tuto téměř vůbec neviděl.
66. K věci vypovídal i svědek O [REDACTED] D [REDACTED] – bratr obžalovaného (tento svědek dle své výpovědi neviděl na poškozené žádné zranění kromě zranění po pádu na čtyřkolce, kdy měla poškozená zraněnou ovázanou ruku - ruka byla odřená nebo naražená a nebyl přítomen tomu, že by obžalovaný fyzicky poškozenou napadl a dle tohoto svědka „se nic takového nestalo“ – často obžalovaného s poškozenou navštěvoval a „myslí si, že toto spunktovala rodina poškozené, která k sobě obžalovaného nechtěla přijmout a důvodem k trestnímu oznámení poškozené bylo to, že obžalovaný hrál automaty a její matka jí tvrdila, že poškozené z toho pomůže, když se poškozená na obžalovaného vyprdne a že má na něj cokoli říct, aby ji s ním nic nespojovalo – toto mu sdělila poškozená a toto mělo poškozené pomoci tím, že poškozená „nezletilého syna získá do péče, když na obžalovaného všechno poví a její rodiče jí se vším pomůžou“, obžalovaný i poškozená hráli automaty v roce 2023 asi 3 měsíce až půl roku a O [REDACTED] D [REDACTED] si myslí, že měli finanční problémy, i když oba pracovali, byl jednou přítomen hádce poškozené s obžalovaným, při které šlo o to, co si má nezletilý syn obléci – žádné nadávky při tom neslyšel, avšak „padla mezi nimi v domě facka“ - obžalovaný uhodil poškozenou, ale u toho svědek O [REDACTED] D [REDACTED] nebyl - poškozená z toho žádné zranění neměla).
67. Obdobně vypovíдалa i družka bratra obžalovaného V [REDACTED] F [REDACTED] jako svědkyně, která uvedla, že k obžalovanému má výborný vztah a zná ho od první třídy a s bratrem obžalovaného je ve vztahu 20 let, nebyla přítomna žádného týrání (nebyla svědkem toho, že by obžalovaný ublížil poškozené, že by ji uhodil, kopal ji a podobně, křičel na ni či ona na něj a ani celkově v rodině D [REDACTED] nezažila fyzické násilí a nepamatuje si, že by tam docházelo k nadávkám a nikdo jí nic takového neříkal) a vídala se s poškozenou H [REDACTED] často (nejvíce u rodičů obžalovaného v [REDACTED] – v létě každý týden o víkendu – v té době byla poškozená oblečená běžně do tílek krátkých kalhot a pak ji vídala o slavnostních příležitostech přes zbylou část roku a asi 3 měsíce s ní poškozená pracovala) a poškozená si jí nikdy na nic nestěžovala (nesvěřila se, že by jí obžalovaný ublížoval), nezažila, že by se poškozená s obžalovaným hádali, nevšimla si na poškozené žádných zranění včetně modřin kromě zranění v dubnu 2023, kdy poškozená spadla ze čtyřkolky – měla poté poškozená zavázanou ruku (u té nehody V [REDACTED] F [REDACTED] nebyla a ani v té době neviděla na poškozené žádné modřiny) a ví, že byla v nemocnici, kde měla poškozená něco s břichem a dlouhodobě měla zdravotní problémy s ledvinami, jeden čas hráli poškozená s obžalovaným automaty a stávalo se, že si v rámci rodiny půjčovali peníze, se sestrou obžalovaného M [REDACTED] D [REDACTED] má poškozená dobrý vztah.
68. Soud vyslechl jako svědkyni také M [REDACTED] D [REDACTED] – sestru obžalovaného a tato svědkyně uvedla, že byla při tom, když obžalovaný vrazil poškozené (tuto brala jako sestru a poškozená se jí se vším svěřovala a na chování obžalovaného si nestěžovala a neříkala poškozená, že by uvažovala o ukončení vztahu s obžalovaným, poškozená byla často nemocná – měla málo

červených krvinek a problémy s ledvinou a M. D. ji pořád vozila do nemocnice) středně silnou facku (obžalovaný F. D. na poškozenou „nevztáhl ruku tak, aby měla modřiny“, do [redacted] za nimi jezdila M. D. každý pátek a bydlel u nich její syn a pomáhala jim s nezletilým synem, chodili tam i rodiče poškozené a P. H. – přítel matky poškozené, kameru obžalovaný s poškozenou vůbec doma neměli – obžalovaný vůbec nesledoval poškozenou) a stalo se to v obývacím pokoji a bylo to na čarodějnice 2023 a syn poškozené si v tu dobu hrál venku (v rozporu s tím uvedla, že „není pravda, že by obžalovaný napadal poškozenou“) – M. D. za to obžalovanému vynadala a řekla mu, ať to nedělá a ten den se poškozená vybourala na tříkolce a měla modřiny na pravé ruce a na levé noze a byla odřená (v rozporu s tím uvedla, že nikdy v životě na poškozené žádné zranění neviděla a modřiny na sobě poškozená nikdy neměla) – byla poškozená následně ošetřena na pohotovosti v [redacted], poškozená u M. D. bydlela v [redacted] (v [redacted] nikdo sprostě nemluvil včetně nezletilého F., ale poté, co bydlel nezletilý F. v azylovém domě, tak začal mluvit sprostě a také ho v tom azylovém domě fackoval nějaký F.) v roce 2023 v létě, když poškozenou „vyhodila“ její matka i s jejím nezletilým synem (bylo to předtím, než byla poškozená v nemocnici – do nemocnice vezla poškozenou M. D., protože poškozená měla problémy s kolikou, poškozenou bolelo břicho – „to byla pořád ta ledvina“ a poškozená s tím byla i na operaci a M. D. k ní jezdila na návštěvy), M. D. slyšela, jak matka poškozené říkala, že „se má vykašlat na tom Cikána a nebýt s ním“ a dle M. D. „celá rodina poškozené byla proti tomu, aby poškozená žila s Cikánem – měli jejího bratra - obžalovaného za nejhoršího a když poškozená otěhotněla, tak její matka říkala, že si přeje, aby se jejich dítě narodilo poškozené - matka poškozené řídila život a babička to samé“, obžalovaný i poškozená hráli automaty.

69. Nelze u svědků L. V., O. D., M. D. a V. F. přehlédnout, že se jedná o osoby, které mají k obžalovanému bližší příbuzenský nebo kamarádský vztah – jejich výpovědi soud považoval za přinejmenším zkreslené až nepravdivé a z toho důvodu nevěrohodné vedené účelem vyvinut obžalovaného jako jeho příbuzní a kamarádi z dané trestné činnosti, neboť tyto výpovědi byly v rozporu místy i s výpovědi obžalovaného a změněnou výpovědi poškozené jako svědkyně (například M. D. umístila děj jediné facky, kterou měl obžalovaný poškozené dát do obývacího pokoje s tím, že si měl nezletilý poškozený v tu dobu hrát venku a O. D. jako svědek také uváděl, že facka padla v domě, kdežto poškozená jako svědkyně před soudem uváděla, že se to stalo před branou a nezletilý F. byl v tu dobu uvnitř – tyto dvě rozdílné lokalizace útoku obžalovaného na poškozenou podle názoru soudu korespondují s původním vyjádřením poškozené B. H. o tom, že k napadení před její hospitalizací v červnu 2023 došlo 2x a to jednou právě před domem a jednou v domě, poškozená před soudem uváděla, že s s poškozeným stále hádali a vzájemně si sprostě nadávali – toto potvrzoval i obžalovaný ve své výpovědi s tím, že se od počátku s poškozenou hádali a on jí i vulgárně nadával a oproti tomu svědkyně F. uváděla, že k žádným hádkám nedocházelo a že nedocházelo k žádnému nadávání mezi nimi, M. D. na jednu stranu uváděla, že byla u poškozené v [redacted] často a na druhou stranu uvedla, že kameru doma tito neměli, ač přítomnost kamery v tomto bytě je zřejmá i z výpovědi obžalovaného a ze všech výpovědí poškozené jako svědkyně) a také v rozporu s dalšími provedenými důkazy včetně lékařských zpráv (tito svědci vypovídali vesměs o jediném údajném úrazu poškozené na čtyřkolce, ale z lékařských zpráv je evidentní, že došlo k úrazu poškozené i koncem roku 2020 v době, kdy měla být dle své původní výpovědi napadena obžalovaným takovým způsobem, že zvažovala ukončení společného soužití a byl jí ordinován límec).

70. Dle výpovědi svědkyně S. Ř. tato svědkyně nebyla přítomna žádnému napadení mezi obžalovaným (tohoto zná od roku 2015 a seznámila se s ním přes svého tehdejšího přítele L. V., který měl k obžalovanému dobrý vztah) a poškozenou (tuto zná od malička –

v současné době spolu nemají žádný vztah a nejsou spolu v kontaktu, ale dřív spolu mluvili hodně a pár – asi 5 měsíců v zimě v roce 2020 u poškozené a obžalovaného i bydlela v [REDACTED] – v tu dobu již měli dítě, které začínalo chodit, bylo mu více jak půl roku a žádný problém u nich nezaznamenala, poškozená v tu dobu neměla žádný úraz a modřin si na ní nevšimla, S [REDACTED] Ř [REDACTED] v tu dobu nepracovala, ale nebyla tam celý den, občas chodila za svou matkou a kamarádkami a pak si našla nového přítele a odstěhovala se k němu, poté si jen občas s poškozenou napsaly a nakonec se úplně přestaly kontaktovat, v době, kdy u nich bydlela, si poškozená s obžalovaným stále psali nebo volali přes Facebook, přes kameru – S [REDACTED] Ř [REDACTED] „nezažila, že by obžalovaný poškozenou nějak ovlivňoval nebo jí něco zakazoval“, poškozená si stěžovala, že obžalovaný moc pracuje a jí to vadí, občas (nebylo to často – asi 2x nebo 3x) se poškozená s obžalovaným hádali včetně vzájemných sprostých nadávek (svědkyně Ř [REDACTED] uváděla, že začínal hádky „jak kdy kdo“), v bytě byla kamera (údajně ji tam dal obžalovaný, aby viděl, jak poškozená hlídá nezletilého syna), obžalovaný hrál automaty (kvůli tomu se poškozená s obžalovaným jednou hádali), občas přišla na návštěvu matka poškozené (v době, když nebyl obžalovaný doma, protože „ho neměla ráda, že je Rom“, ale otec poškozené se s obžalovaným bavil) nebo její babička (ta také neměla obžalovaného ráda, ale dědeček poškozené se s obžalovaným „snesl“), poškozená si s kamarádkami spíše psala, než by chodily na návštěvy, poškozená měla dva telefony, ale protože je její syn hodil do záchodu, tak poškozené její matka koupila nový telefon, S [REDACTED] Ř [REDACTED] neví o tom, že by měla poškozená nějakou nehodu – za rodinou obžalovaného jezdila poškozená ráda, ještě měla poškozená jednu kamarádku K [REDACTED] M [REDACTED] (tato bydlí někde ve [REDACTED]).

71. Výpověď svědkyně Ř [REDACTED] nepůsobila na soud přesvědčivě a věrohodně, a to zejména z toho důvodu, že tato svědkyně měla bydlet u poškozené zhruba v době, kdy se poškozené stal podle lékařské zprávy úraz a přesto jej a zranění poškozené dle svých tvrzení nezaznamenala – soud tedy nepovažoval údaje od této svědkyně za příliš relevantní, když je zřejmé, že tato svědkyně přinejmenším není moc všímavá.
72. To, že si případně někteří svědci nevšimli, že by se obžalovaný choval nějakým nevhodným způsobem vůči poškozené a nezaznamenali na jejím těle žádné známky zranění, rozhodně neznamená dle názoru soudu, že by se toto nestalo. Je totiž zcela zřejmé, že zejména fyzické ataky obžalovaného vůči poškozené se děly převážně v jejich společné domácnosti, kde byla delší dobu přítomna pouze svědkyně Ř [REDACTED], která ovšem nepůsobila na soud věrohodně.
73. Dle posouzení soudu je zcela běžné, že týrání osoby ve společné domácnosti nezaznamenají osoby vně této domácnosti, neboť oběti takových činů zejména ze studu jednání svého partnera tají, u poškozené navíc k utajení přistoupily další skutečnosti, a to snaha o zachování rodiny a strach z naplnění výhrůžek obžalovaného (jak je zřejmé zejména z její výpovědi jako svědkyně) a je také zřejmé, že poškozená zranění maskovala.
74. Soud zamítl doplnit dokazování výpovědi svědkyně K [REDACTED] M [REDACTED], neboť je z výpovědi dalších svědků zřejmé, že poškozená se nesvěřovala většinou ani svým nejbližším příbuzným a tudíž výpověď údajné kamarádky, o které se sama poškozená vůbec nezmínila, by nemohla blíže věc osvětlit a soud výpověď této svědkyně považuje za zcela nadbytečnou a zbytečně prodlužující trestní řízení a to i s ohledem na to, že tato svědkyně není blíže ztotožněna.
75. Soud provedl důkaz i **obsahem elektronické komunikace mezi poškozenou a obžalovaným, poškozené a další osobou se jménem B [REDACTED] a dále mezi obžalovaným a L [REDACTED] O [REDACTED], mezi poškozenou a další osobou dle fotografie mužského pohlaví (asi I [REDACTED] O [REDACTED]) a fotografiemi a videi poškozené s nezletilým a dalšími osobami a zprávami Domova pro seniory Světlo a Městského úřadu [REDACTED]**, z nich však soud nezjistil nic

podstatného pro rozhodování o vině či nevině obžalovaného (komunikace je z 6.8.2019, 26.2., 3. až 4.4., 7.4. a 19.5.2022, 5.8., 8.8., 11.8., 12.10.2022 a dále z 15.5. a 22.6. – zřejmě roku 2023 – týká se zřejmě toho, že poškozená chce bydlet s obžalovaným, žádá ho, aby jí koupil těhotenský test a dává mu najevo své pozitivní city, vyjadřuje obavy z reakce své matky, poškozená líčí své potíže v době okolo rozvodu svých rodičů, poškozená odmítla kvůli obžalovanému nějakou akci s rodinou, poškozená vyjadřuje nechuť opustit obžalovaného a přestat s ním být ve vztahu – vyplývá z této konverzace jen to, že obžalovaný komunikuje skutečně velice sprostě například slovy „ať jde do píči i Tvoje maminka podělaná“, I. O. obžalovanému ve zprávách sdělil, že za ním poškozená byla a chtěla drogy s tím, že si tím vydělá peníze, ale on jí nic nedal, poškozená děkuje jiné osobě za péči o jejich syna a podobně s tím, že jí hrozně bolí „kameny“, pak uvádí, že „něco chytla v [redacted] v nemocnici, protože jinde nikde nebyla – jen u nich a doma“, poškozená řeší nemoc zřejmě nezletilého syna, poškozená se chce s někým sejít a uvádí, že „nemá mobil“, na videích například poškozená tancuje s nezletilým synem a směje se v nemocnici, na fotografiích je s nezletilým synem a obžalovaným a nejsou na ní patrná žádná viditelná zranění, stejně tak v zaměstnání poškozené v době od 28.11.2022 do 13.3.2023 nebyly zaznamenány na poškozené žádné známky fyzického násilí, 16.12.2020 požádala poškozená o byt Městský úřad [redacted] – platnost této žádosti poškozená dne 8.3.2023 potvrdila), neboť verbální agresivita obžalovaného je zřejmá i z jiných výše uvedených důkazů, stejně tak rodinné problémy poškozené včetně nespokojenosti její matky s jejím vztahem s obžalovaným, kontakt poškozené s I. O. a omezené sociální kontakty poškozené včetně toho, že poškození nemá ani příležitost ke kontaktům vzhledem k tomu, že nemá mobilní telefon a to, že poškozená nevypadala pořád ztrápená a viditelně zraněná (zvláště v přítomnosti svého nezletilého syna) podle názoru soudu nijak neprokazuje, že by ji obžalovaný netýral, neboť je z jiných věrohodných důkazů evidentní, že poškozená svá zranění tajila a maskovala a většinou i popírala, že by k něčemu takovému docházelo.

76. Ze zpráv Městského úřadu Příbram vyplývá, že na základě oznámení paní K. a pana H. o týrání poškozené a nezletilého ze strany obžalovaného byla dne 27.3.2023 provedeno neohlášené šetření v místě bydliště poškozené na adrese [redacted] a poškozená k tomu uvedla, že „shledává problém v konfliktním vztahu mezi ní a její matkou, která jí dělá problémy od té doby, co se odstěhovala z [redacted]“ a popřela psychické i fyzické týrání ze strany obžalovaného, na poškozených nebyly shledány žádné známky týraných osob (jejich jednání bylo bezprostřední a v případě nezletilého i nebojácné, nezletilý byl i prohlédnut a nebyly na něm žádné známky fyzického trestání a toto potvrdila i ošetřující lékařka nezletilého s tím, že nezletilý se chová a vyvíjí přiměřeně jeho věku) a následně byl spis uzavřen dnem 29.3.2023, následně byl nezletilý od 20.6.2023 veden jako dítě ohrožené z důvodu fyzického a psychického násilí páchaného na poškozené ze strany obžalovaného, od září roku 2023 žije poškozená a obžalovaný s nezletilým v [redacted], kde jsou prováděna ohlášená i neohlášená sociální šetření, při kterých nebylo zjištěno nic závažného (poškozená je v domácnosti bez jakýchkoliv příjmů, obžalovaný pracuje a rodinu finančně zajišťuje, poškozená v rámci šetření sdělovala, že „rodinná situace je stabilizovaná, ona ani nezletilý nejsou ze strany otce nijak ohroženi, neguje domácí násilí, nezletilý sdělil, že má oba rodiče rád, poškozená a obžalovaný udržují kontakt s rodiči obžalovaného, poškozená kontakt se svými rodiči „odmítá“).

77. Soud posoudil tyto zprávy tak, že je nepovažoval za nijak vyvíňující obžalovaného, neboť je evidentní, že šetření sociálních pracovníků se zaměřovalo především na možnost týrání nezletilého dítěte, které však nebylo obžalovanému kladeno za vinu a z výpovědi poškozené z přípravného řízení vyplývá, že její fyzické napadání ze strany obžalovaného bylo spíše ojedinělé a vznikaly po něm zejména modřiny a z výpovědi blízkých příbuzných poškozené jako svědků je zřejmé, že poškozená popírala ve své podstatě závažné jednání obžalovaného téměř po celou dobu i před nimi a tudíž její nesvěření se sociální pracovníci v rámci šetření v březnu 2023 nijak

dle názoru soudu neprokazuje, že k němu nedocházelo – období po 20.6.2023 již není předmětem tohoto trestního řízení, proto se jím soud blíže nezabýval, avšak je i z těchto aktuálních zpráv ve spojení s výpověďmi poškozené jako svědkyně na první pohled evidentní, že je poškozená velice izolována v sociálních kontaktech (nemá žádný kontakt se svými příbuznými a ani nemá mobilní telefon, nemá žádné příjmy ani zaměstnání a je poškozená H. zcela ekonomicky i sociálně závislá na obžalovaném), což zrovna nesvědčí o tom, že se nic závažného neděje.

78. Bylo tedy z provedených důkazů bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný nejméně od konce roku 2019 do dne 15.6.2023 (tedy po delší dobu) v obydlích, které společně obývali (tedy ve společném obydlí), týral svoji družku B. H. (tedy osobou blízkou) tak, že jí sprostě se zvýšenou hrubostí nadával (jednalo se o velmi vulgární nadávky vyznačující se bezcitností), čímž ji urážel, opakovaně ji fyzicky napadal (fackoval ji a údery pěstí ji bil po těle, kopal do ní a podobně) a vyhrožoval jí a jejím blízkým příbuzným zabitím a tím obžalovaný způsobil, že poškozená B. H. žila v podstatě nepřetržitěm psychickém stresu a vnímala jednání obžalovaného jako těžké příkoří - takové jednání obžalovaného D. se bezesporu dá považovat za trvale zlé nakládání dosahující takové intenzity, aby bylo způsobitelné vyvolat stav, který poškozená pocítovala jako těžké příkoří (psychické útrapy). Poškozené obžalovaný přivodil různá poranění v podobě zejména modřin a vyvolal i delší dobu trvající psychický stres poškozené.

79. Na jednání obžalovaného je nutné nahlížet jako na celek, jednání obžalovaného F. D. spočívalo jak ve fyzických útocích tak i v častějším psychickém působení obžalovaného F. D. na poškozenou a bylo způsobitelné ve svém souhrnu naplnit znak „týrání“. I ojedinělé fyzické útoky nezpůsobující závažné zranění v průběhu trvalého psychického násilí mají svůj význam v tom, že zvyšují intenzitu působení na psychiku dotčené osoby a tím přispívají k tomu, že tato osoba žije v podstatě nepřetržitěm psychickém stresu a vnímá jednání pachatele jako těžké příkoří.

80. Jednání obžalovaného se projevovalo kombinací psychického a fyzického týrání. Týrání nemusí mít nutně jen povahu fyzického násilí, ale může spočívat i v působení psychických útrap a to zvláště pokud toto psychické násilí trvá po dobu několika let, jak tomu v případě předmětného jednání obžalovaného bylo (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spisová značka 7 Tdo 417/2016, 7 Tdo 1294/2015 a 8 Tdo 224/2017). Poškozená byla v domácnosti s obžalovaným neustále osobou ohroženou jeho opakovaným a dlouhodobým násilným chováním. Obžalovaný tak výrazně narušil hluboké citové vazby se svou družkou a zcela opominul, že význam vztahů s blízkými osobami je především v nemateriálních hodnotách spočívajících v lásce, úctě, vzájemné pomoci, toleranci a pochopení. Dle názoru soudu se obžalovaný zcela vědomě a úmyslně dopouštěl psychického i fyzického teroru vůči poškozené, takové jednání je naprosto neomluvitelné a je natolik společensky škodlivé, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu než trestního zákoníku (rozhodně se jednání obžalovaného vůči jeho teď již bývalé družce nedá označit žádným mírným slovem jako je například „nevhodné“ či „nepříjemné“).

81. Jednání obžalovaného vůči poškozené jako jeho tehdejší družce se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti. Není podstatné, že obžalovaný nijak výrazně poškozené fyzicky neublížil a nezpůsobil na jejím těle prokazatelně žádné vážné následky.

82. Obžalovaný týral svoji družku především tak, že jí sprostě se zvýšenou hrubostí nadával, vyhrožoval násilím a tímto a dalším hrubým jednáním vůči ní vyvolal v poškozené delší dobu trvající psychický stres poškozené, a i strach z obžalovaného.

83. Výše popsaným způsobem obžalovaný poškozenou týral ve smyslu ustanovení **§ 199 odstavec 1, 2 písmeno d.) trestního zákoníku**, naplnil tak všechny znaky skutkové podstaty tohoto zločinu a byl proto tímto zločinem uznán vinným.

84. Z důkazů provedených v hlavním líčení soud zjistil a vzal za dostatečně prokázané skutečnosti, že se obžalovaný choval tak, že vulgárně nadával, fyzicky napadal jinou osobu a takto se choval po delší dobu a na místě, kde mohl být spatřen či slyšen nezletilým poškozeným, který takové jednání obžalovaného vnímal (reagoval na ně pláčem a nápodobou vulgárního slovníku obžalovaného), nezletilý poškozený takovéto jednání obžalovaného zaznamenal do své paměti a rozhodl se ho napodobovat a tak tedy obžalovaný ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítě (nápodobou obžalovaného jako svého otce u nezletilého poškozeného hrozilo zejména, že si nezletilý osvojí negativní návyky zejména v mezilidských vztazích) tím, že závažným způsobem porušil svou rodičovskou povinnost o dítě řádně pečovat a vychovávat jej a tohoto jednání se obžalovaný dopustil, ačkoliv obžalovaný věděl, že nezletilý je mladší než 18-ti let a že se nezletilý syn nachází na místě, kde se obžalovaný takto agresivně choval a obžalovaného při tomto chování dítě vidí a slyší a naplnil tak všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu ohrožování výchovy mládeže podle § 201 odstavec 1 písmeno d.), odstavec 3 písmeno b.) trestního zákoníku, když úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušil svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské odpovědnosti (porušil povinnost dbát na řádný zejména citový a mravní vývoj nezletilého dítěte) a páchal takový čin po delší dobu (po dobu několika měsíců).

85. Takové jednání jako bylo to, kterého se obžalovaný dopouštěl před dítětem, může u dítěte vyvolat takové zájmy a návyky, které zpravidla (nemusí k tomu nutně vést i v daném případě) vedou k morálnímu úpadku jednotlivce (v případě hrubých nadávek, fyzického napadení, vyhrožování se o takové jednání nepochybně jedná), neboť děti napodobují chování dospělých a to i neuvědoměle.

86. V případě daného trestného činu ohrožování výchovy mládeže se jedná o trestný čin ohrožující, při kterém nemusí ani žádný škodlivý následek vzniknout.

87. Bylo tedy provedenými důkazy prokázáno, že obžalovaný porušil svou rodičovskou povinnost řádně o své dítě pečovat a vychovávat ho (jeho výchova byla v daném období úmyslně v rozporu se zásadami morálky občanské společnosti – nezaručovala řádný rozumový a citový vývoj jeho nezletilého dítěte), tohoto protiprávního jednání se dopouštěl po dlouhou dobu a musel být tak minimálně srozuměn s tím, že takové jeho jednání ohrožuje rozumový, mravní a citový vývoj jeho dítěte a tohoto jednání se obžalovaný dopustil, ačkoliv věděl, že nezletilý je mladší než 18-ti let a naplnil tak všechny zákonné znaky skutkové podstaty **přechinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno d.), odstavec 3 písmeno b.) trestního zákoníku** a byl proto tímto přechinem uznán vinným.

88. Obžalobou bylo obžalovanému kladeno za vinu i týrání od měsíce září 2019 do konce roku 2019 a od 15.6. do 19.6.2023, dále to, že ji nechával bez finančních prostředků, že nutil poškozenou k půjčování peněz, že jí návštěvy povoloval pouze na jednu hodinu - takové jednání soud z popisu skutku, jímž uznal obžalovaného vinným, vypustil, respektive upravit tak, že jednání obžalovaného popsal v souladu s bezpečně prokázaným stavem věci, neboť toto jednání popsané v obžalobě nebylo obžalovanému provedenými důkazy bez pochyb prokázáno. Nicméně případná nesprávně vymezená doba páchaní zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1,2 písmeno d.) trestního zákoníku v popisu skutku může mít vliv na právní

kvalifikaci jen v případě, že nedosahovala několika měsíců, což v případě obžalovaného rozhodně dosahovala (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spisová značka 3 Tdo 1080/2013).

89. Dále soud oproti obžalobě mírně upravil skutkovou část výroku rozsudku oproti obžalobě tím, že upřesnil, jakým způsobem a jak často byla poškozená po dobu společného soužití s obžalovaným ponižována vulgárními nadávkami a výhrůžkami a časově blíže zařadil a upřesnil frekvenci fyzického napadání poškozené ze strany obžalovaného, upřesnil důvody, proč si poškozená půjčovala finanční prostředky od jiných osob, doplnil nakládání obžalovaného s věcmi poškozené (že jí zlomil mobilní telefon) a doplnil dobu, po kterou byla poškozená hospitalizovaná v nemocnici - na právní kvalifikaci daného činu se však tímto nic nezměnilo (i při vypuštění a upravení těchto částí útoku má soud za to, že jednání obžalovaného vůči poškozené dosahovalo stupně týrání, neboť dle názoru soudu obžalovaný musel znát výrazný negativní dopad opakovaných častých sprostých hlasitých nadávek a méně častých fyzických útoků a vyhrožování a podobně na poškozenou a takovéto jednání obžalovaného je jistě jejím úmyslným týráním).
90. Totožnost skutku popsaného v obžalobě je přitom zachována, soud tedy při rozhodování neporušil zásadu vyjádřenou v ustanovení § 220 odstavec 1 trestního řádu, podle které může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu, neboť podle odstavce 3 citovaného ustanovení právním posouzením skutku v obžalobě není soud vázán.
91. Podle rozhodnutí uveřejněného ve Sbírce rozhodnutí pod číslem 52/1979 k zachování totožnosti skutku postačí totožnost jednání nebo totožnost následku. Je-li tedy obžalovaný stíhán pro to, že týral poškozenou a ohrozil vývoj svého dítěte, je zachována totožnost jednání i následku, jestliže se zjistí, že takto jednal o něco odlišnějším způsobem, neboť podstata jednání obžalovaného zůstala ve výroku rozsudku nezměněna oproti jednání popsanému v obžalobě (byl porušen zájem na ochraně rodiny).
92. Škodlivost činů obžalovaného pro společnost je dána významem chráněného zájmu, který byl trestným činem dotčen a kterým je zejména zájem na ochraně rodiny a mládeže – zejména zájem na řádné výchově dítěte ze strany rodičů dítěte a celkově fungování rodiny, je snižován osobou obžalovaného, který dosud nebyl soudně trestán za násilné trestné činy (byl postižen v minulosti pouze za jeden majetkový trestný čin – toto snižuje škodlivost jeho činu jen mírně, protože obžalovaný byl postižen za jeden přestupek proti občanskému soužití (dne 12.5.2023 fyzicky napadl I. ■■■■■ I. ■■■■■ tak, že ho shodil na zem a kopl do něj), také je škodlivost jeho činů snižována tím, že nedošlo k žádným bez důvodných pochyb prokázaným vážnějším škodlivým následkům na zdraví poškozených, na druhou stranu je zvyšována tím, že psychické týrání bylo doplněno fyzickým týráním).
93. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře vycházel soud z toho, že jednání obžalovaného mělo střední společenskou škodlivost, obžalovaný byl dosud soudně trestán jen za méně závažný trestný čin zcela jiného charakteru (v opisu z evidence Rejstříku trestů má obžalovaný jen 1 záznam a to za přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno b.) trestního zákoníku) a tedy možnosti jeho nápravy jsou ještě poměrně vysoké, soud vzal také v úvahu, že obžalovaný v současné době je zaměstnán jako dělník s čistým měsíčním příjmem ve výši 16.000,- Kč, obžalovaný je svobodný, má jedno nezletilé dítě, obžalovaný je v insolventci ve formě oddlužení a v současné době žije společně s poškozenými, kteří k němu mají pozitivní vztah a obžalovaný očekává s poškozenou narození dalšího společného dítěte.

94. Jako k polehčující okolnosti soud přihlédl k tomu, že obžalovaný vyjádřil lítost nad svým činem.
95. Je zřejmé, že vzhledem k osobě obžalovaného a jeho poměrům s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém žije a k okolnostem případu (zejména s ohledem na to, že obžalovaný s poškozenou mají společné nezletilé dítě, obnovili soužití a očekávají narození dalšího potomka) postačí k dosažení účelu trestu uložení trestu odnětí svobody, jehož výkon bude podmíněně odložen.
96. Po zhodnocení všech shora uvedených skutečností uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody v dolní polovině hranice zákonného rozmezí ustanovení toho nejprísněji trestného činu, kterého se v souběhu dopustil.
97. Obžalovanému byl tedy za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku uložena úhrnný trest odnětí svobody vyměřený v dolní polovině hranice zákonného rozmezí trestní sazby nejprísněji trestného činu z činů spáchaných obžalovaným v souběhu (podle § 199 odstavec 1 trestního zákoníku), konkrétně ve výměře 3 roků, kterou soud považuje za adekvátní škodlivosti spáchaných trestných činů, osobě obžalovaného i možnostem jeho nápravy.
98. Po zhodnocení těchto skutečností uložil soud obžalovanému za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody vyměřený v dolní polovině hranice zákonného rozmezí trestní sazby nejprísněji trestného činu z činů spáchaných obžalovaným v souběhu (podle § 199 odstavec 2 trestního zákoníku) - konkrétně ve výměře 3 let, kterou soud považuje za adekvátní škodlivosti trestného činu obžalovaného pro společnost, osobě obžalovaného, možnostem jeho nápravy a okolnostem tohoto případu, přičemž s ohledem na osobu a poměry obžalovaného a okolnosti tohoto případu má soud za to, že účelu tohoto trestu a působení na obžalovaného, aby vedl řádný život, bude dosaženo i bez jeho bezprostředního výkonu, proto soud podmíněně odložil výkon tohoto trestu na přiměřenou (nejdelší možnou) zkušební dobu.
99. K trestnímu řízení se řádně a včas připojil jako poškozený nezletilý F. D. s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100.000,- Kč.
100. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila jako poškozená také Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s nárokem na náhradu škody ve výši 4.474,- Kč spočívajících v nákladech léčení poškozené, které doložila vyúčtováním zdravotní péče.
101. Vzhledem k tomu, že proti obžalovanému je vedeno insolvenční řízení (je úpadcem) ve formě oddlužení a majetek obžalovaného nebyl v trestním řízení pro nároky poškozených zajištěn, nebylo možné povinnost k náhradě škody a nemajetkové újmy obžalovanému uložit (nebylo možné o nároku poškozených rozhodnout) ve smyslu ustanovení § 140d a § 140b insolvenčního zákona, proto soud poškozené s jejich nároky na náhradu nemajetkové újmy a způsobené škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních dle § 229 odstavec 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze, a to do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto

porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovanému, tak jeho obhájci, běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem, jako obžalovanému. Odvolání musí být ve lhůtě k podání odvolání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání musí splňovat rovněž obecné náležitosti podání podle § 59 odst. 3 tr. řádu. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Příbrami 21. března 2024

JUDr. Soňa Protivová
předsedkyně senátu